

Den Europæiske Unions Tidende

L 81

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

21. marts 2012

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/5/EU af 14. marts 2012 om ændring af Rådets direktiv 2000/75/EF for så vidt angår vaccination mod bluetongue** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/6/EU af 14. marts 2012 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder ⁽¹⁾** 3

AFGØRELSE

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU af 14. marts 2012 om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram ⁽¹⁾** 7

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012 af 16. januar 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne, hvori der fastlægges en ramme for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne ⁽¹⁾	18
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 245/2012 af 20. marts 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1187/2009 for så vidt angår eksport af mælk og mejeriprodukter til Den Dominikanske Republik	37
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 246/2012 af 20. marts 2012 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	39
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 247/2012 af 20. marts 2012 om udstedelse af importlicenser for ansøgninger indgivet i de første syv dage af marts 2012 under det toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet, der forvaltes ved forordning (EF) nr. 620/2009	41
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2012 af 20. marts 2012 om ophævelse af suspensionen af indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter	42

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2012/5/EU

af 14. marts 2012

om ændring af Rådets direktiv 2000/75/EF for så vidt angår vaccination mod bluetongue

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får ⁽³⁾ er der fastsat regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue, herunder regler om oprettelse af iagttagelsesdistrikter og overvågningsområder og anvendelse af vacciner mod bluetongue.

(2) Tidligere blev der kun registreret sporadiske forekomster af visse serotyper bluetonguevirus i Unionen. Forekomsterne var hovedsagelig i den sydlige del af Unionen. Efter

vedtagelsen af direktiv 2000/75/EF og navnlig efter indslæbning i Unionen af serotyperne bluetonguevirus 1 og 8 i 2006 og 2007 er bluetonguevirus blevet mere udbredt i Unionen og har potentiale til at blive endemisk i visse områder. Det er derfor blevet vanskeligt at bekæmpe spredningen af det pågældende virus.

(3) Reglerne om vaccination mod bluetongue i direktiv 2000/75/EF er baseret på erfaringer med anvendelse af de såkaldte »modificerede levende vacciner« eller »levende svækkede vacciner«, som var de eneste disponible vacciner, da det nævnte direktiv blev vedtaget. Anvendelse af sådanne vacciner kan medføre uønsket lokal cirkulation af vaccinevirus hos uvaccinerede dyr.

(4) I de seneste år er »inaktiverede vacciner« mod bluetongue blevet disponible som et resultat af ny teknologi, og de udgør ikke en sådan risiko for uønsket lokal cirkulation af vaccinevirus hos uvaccinerede dyr. Den omfattende brug af sådanne vacciner i forbindelse med vaccinationskampagnen i 2008 og 2009 har ført til en markant forbedring af sygdomssituationen. Det er nu bredt anerkendt, at vaccination med inaktiverede vacciner er det foretrukne redskab til bekæmpelse af bluetongue og forebyggelse af klinisk sygdom i Unionen.

(5) For at sikre en bedre kontrol med spredningen af bluetonguevirus og mindske den byrde, som sygdommen udgør for landbrugssektoren, bør de eksisterende vaccinationsregler i direktiv 2000/75/EF ændres, så de tager højde for den seneste teknologiske udvikling vedrørende vaccinefremstilling.

(6) For at de nye regler kan komme vaccinationssæsonen 2012 til gavn, bør dette direktiv træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(7) Ændringerne i dette direktiv bør gøre vaccinationsreglerne mere fleksible og tage hensyn til, at der nu er inaktiverede vacciner, som også med et vellykket resultat kan anvendes uden for områder, der er omfattet af restriktioner for flytning af dyr, til rådighed.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 92.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.4.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 15.12.2011 (EUT C 46 E af 17.2.2012, s. 15). Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74.

- (8) Anvendelsen af levende svækkede vacciner bør dog ikke udelukkes, forudsat at man tager de fornødne forholdsregler, eftersom det under visse omstændigheder fortsat kan være nødvendigt at anvende dem, f.eks. når der er indslæbt en ny serotype bluetonguevirus, for hvilken der måske ikke er inaktiverede vacciner til rådighed.
- (9) Direktiv 2000/75/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2000/75/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende litra:

- »j) *»levende svækkede vacciner«*: vacciner, der fremstilles ved at tilpasse isolater af naturligt forekommende bluetonguevirus via gentagne passager i vævskultur eller i befrugtede hønseæg.«

2) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. En medlemsstats kompetente myndighed kan tillade anvendelse af vacciner mod bluetongue, forudsat at:

- a) en sådan beslutning træffes på baggrund af en specifik risikovurdering, der foretages af den kompetente myndighed
- b) Kommissionen underrettes, inden vaccinationen finder sted.

2. Når der anvendes levende svækkede vacciner, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed afgrænser:

- a) et iagttagelsesdistrikt, der som minimum omfatter vaccinationsområdet
- b) et overvågningsområde, der består af en del af Unionens område, og som i en bredde på mindst 50 km strækker sig uden om iagttagelsesdistriktet.«

3) Artikel 6, stk. 1, litra d), affattes således:

- »d) han iværksætter de bestemmelser, der er truffet efter proceduren i artikel 20, stk. 2, navnlig med hensyn til gennemførelse af et eventuelt vaccinationsprogram eller andre alternative foranstaltninger.«

4) Artikel 8, stk. 2, litra b), affattes således:

- »b) Overvågningsområdet består af en del af Unionens område, som i en bredde på mindst 50 km strækker sig uden om iagttagelsesdistriktet, og hvor der ikke er foretaget vaccination mod bluetongue med levende svækkede vacciner i de seneste 12 måneder.«

5) Artikel 10, nr. 2), affattes således:

- »2) at al vaccination mod bluetongue med anvendelse af levende svækkede vacciner forbydes i overvågningsområdet.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 23. september 2012 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra senest den 24. september 2012.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2012.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
N. WAMMEN
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2012/6/EU

af 14. marts 2012

om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd understregede den 8. og 9. marts 2007 i sine konklusioner, at en reduktion af de administrative byrder er vigtigt for at stimulere Europas økonomi, og at det er nødvendigt med en kraftig fælles indsats, hvis de administrative byrder i Den Europæiske Union skal reduceres.
- (2) Regnskabsaflæggelse er udpeget som et af de centrale områder, hvor de administrative byrder kan reduceres for selskaber i Unionen.
- (3) Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽³⁾ indeholder en definition af mikrovirksomheder, og små og mellemstore virksomheder. Høringer med medlemsstaterne har dog vist, at størrelseskriterierne for mikrovirksomheder i nævnte henstilling muligvis er for høje til regnskabsformål. Derfor bør der indføres en undergruppe af "mikrovirksomheder", såkaldte "mikroenheder", der omfatter selskaber med lavere størrelseskriterier for statussum og nettoomsætning end dem, der gælder for mikrovirksomheder.
- (4) De fleste mikroenheder driver forretning på lokalt eller regionalt plan uden eller med begrænset aktivitet på tværs af grænser. Endvidere spiller mikroenheder en

vigtig rolle med hensyn til at skabe nye job, fremme forskning og udvikling og skabe nye økonomiske aktiviteter.

- (5) Mikroenheder har begrænsede ressourcer til at opfylde strenge reguleringskrav. De er dog ofte underlagt de samme regnskabsregler som større selskaber. Disse regler udgør en byrde for dem, som ikke står i rimeligt forhold til deres størrelse, og som derfor er uforholdsmæssige for de mindste virksomheder, når de sammenlignes med de større. Det bør derfor være muligt at fritage mikroenheder for visse forpligtelser, der kan medføre unødvendigt store administrative byrder. Mikroenheder bør dog fortsat være underlagt nationale krav om bogføring, der viser deres forretningstransaktioner og finansielle situation.
- (6) Da antallet af selskaber, som størrelseskriterierne i dette direktiv vil finde anvendelse på, varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, og da mikroenheders aktiviteter ikke har nogen eller kun begrænset indvirkning på handel på tværs af grænser eller det indre markeds funktionsmåde, bør medlemsstaterne tage hensyn til den forskellige virkning af disse kriterier, når de gennemfører dette direktiv på nationalt plan.
- (7) Medlemsstaterne bør tage hensyn til de specifikke betingelser og behov på deres egne markeder, når de træffer afgørelse om, hvordan eller hvorvidt de vil gennemføre en ordning for mikroenheder inden for rammerne af Rådets direktiv 78/660/EØF ⁽⁴⁾.
- (8) Mikroenheder skal tage hensyn til indtægter og udgifter vedrørende regnskabsåret, uanset hvornår disse indtægter indgår, eller disse udgifter betales. Beregningen af periodeafgrænsningsposter under aktiver og passiver kan dog være en stor belastning for mikroenheder. Medlemsstaterne bør derfor kunne fritage mikroenheder for at skulle beregne og præsentere sådanne poster, i det omfang fritagelsen vedrører andre udgifter end omkostninger til råvarer og hjælpematerialer, værdireguleringer, personaleudgifter og skatter. Den administrative byrde i forbindelse med beregning af relativt små balanceposter kan således lettes.
- (9) Offentliggørelse af årsregnskaber kan være byrdefuld for mikroenheder. Samtidig er det nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv opfyldes. Medlemsstaterne bør derfor have tilladelse til at fritage mikroenheder for en generel offentliggørelsesforpligtelse, hvis statusoplysningerne er behørigt indgivet ifølge national lovgivning

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.3.2010 (EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 111) og Rådets holdning ved førstebehandlingen af 12.9.2011 (EUT C 337 E af 18.11.2011, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 13.12.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.2.2012.

⁽³⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

til mindst én udpeget kompetent myndighed, og oplysningerne er sendt til virksomhedsregisteret, således at en genpart kan stilles til rådighed efter anmodning. I sådanne tilfælde finder forpligtelsen i artikel 47 i direktiv 78/660/EØF til at offentliggøre alle regnskabsdokumenter, jf. artikel 3, stk. 5, i direktiv 2009/101/EF ⁽¹⁾, ikke anvendelse.

- (10) Formålet med dette direktiv er at sætte medlemsstaterne i stand til at indføre enkle betingelser for regnskabsaflæggelse for mikroenheder. Brugen af dagsværdier kan medføre et behov for detaljerede oplysninger for at forklare det grundlag, som dagsværdien for visse poster er fastsat på. Da ordningen for mikroenheder lægger op til meget begrænsede oplysninger i form af noter til regnskabet, kan brugerne af mikroenhedernes regnskaber ikke vide, om de tal, der fremlægges i status og resultatopgørelse, omfatter dagsværdier eller ikke. For at give sådanne brugere sikkerhed på dette punkt bør medlemsstaterne derfor ikke tillade eller kræve, at mikroenheder, der benytter en af de fritagelser, der gælder for dem i henhold til dette direktiv, anvender grundlaget for værdiansættelse til dagsværdi, når de udarbejder deres regnskaber. Mikroenheder, som ønsker eller har behov for at anvende dagsværdi, vil stadig kunne gøre dette ved at anvende andre ordninger efter dette direktiv, når en medlemsstat tillader eller kræver det.
- (11) Når medlemsstaterne træffer afgørelse om, hvordan og hvorvidt de vil gennemføre en ordning for mikroenheder inden for anvendelsesområdet af direktiv 78/660/EØF, bør de sikre, at de mikroenheder, der skal konsolideres i henhold til Rådets direktiv 83/349/EØF ⁽²⁾ om konsoliderede regnskaber, råder over tilstrækkeligt detaljerede regnskabsmæssige oplysninger til det formål, og at fritagelser i henhold til dette direktiv ikke berører forpligtelsen til at udarbejde konsoliderede regnskaber i henhold til direktiv 83/349/EØF.
- (12) Målet for dette direktiv, nemlig at reducere de administrative byrder for mikroenheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (13) Direktiv 78/660/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer i direktiv 78/660/EØF

Direktiv 78/660/EØF ændres som følger:

1) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 1a

1. Medlemsstaterne kan fritage selskaber for visse forpligtelser i henhold til dette direktiv i overensstemmelse med stk. 2 og 3, forudsat at selskaberne på statustidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for to af følgende tre kriterier (mikroenheder):

a) statussum: 350 000 EUR

b) nettoomsætning: 700 000 EUR

c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 10.

2. Medlemsstaterne kan fritage de i stk. 1 omhandlede selskaber for en hvilken som helst af eller samtlige følgende forpligtelser:

a) forpligtelsen til at præsentere aktivposten "Periodeafgrænsningsposter" og passivposten "Periodeafgrænsningsposter" i overensstemmelse med artikel 18 og 21

b) hvis en medlemsstat anvender den i nærværende stykkes litra a) omhandlede mulighed, kan den tillade, at disse selskaber fraviger artikel 31, stk. 1, litra d), for så vidt angår at tage hensyn til "Periodeafgrænsningsposter" under aktiver og passiver, dog kun for andre udgifter i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra b), nr. vi), forudsat at dette forhold er angivet i noterne til årsregnskabet eller i overensstemmelse med nærværende stykkes litra c) neden for status

c) forpligtelsen til at udarbejde noter til regnskabet i overensstemmelse med artikel 43-45, forudsat at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 14 og artikel 43, stk. 1, nr. 13, i dette direktiv samt artikel 22, stk. 2, i direktiv 77/91/EØF ^(*), er angivet neden for status

d) forpligtelsen til at udarbejde en årsberetning i overensstemmelse med artikel 46 i dette direktiv, forudsat at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 22, stk. 2, i direktiv 77/91/EØF er angivet i noterne til årsregnskabet eller i overensstemmelse med dette stykkes litra c) neden for status

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 54, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

Udgivers note: Titlen på direktiv 2009/101/EF er justeret under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler, jf. Lissabon-traktatens artikel 5. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 48, stk. 2.

⁽²⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

e) forpligtelsen til at offentliggøre årsregnskabet i overensstemmelse med artikel 47-50a, forudsat at statusoplysningerne heri er behørigt indgivet efter national lovgivning til mindst én kompetent myndighed, som den pågældende medlemsstat har udpeget. Når den kompetente myndighed ikke er det centrale register eller et handels- eller selskabsregister, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/101/EF (**), skal den kompetente myndighed sende de indgivne oplysninger til registeret.

3. Medlemsstaterne kan give de i stk. 1 omhandlede selskaber tilladelse til:

a) alene at udarbejde en forkortet status, hvori mindst de i artikel 9 og 10 omhandlede poster, som indledes med bogstaver, medtages særskilt, når det er relevant. I tilfælde hvor stk. 2, litra a), finder anvendelse, medtages post E under "Aktiver" og post D under "Passiver", jf. artikel 9, eller post E og K, jf. artikel 10, ikke i status

b) alene at udarbejde en forkortet resultatopgørelse, hvori mindst følgende poster medtages særskilt, når det er relevant:

i) nettoomsætning

ii) andre indtægter

iii) udgifter til råvarer og hjælpematerialer

iv) personaleudgifter

v) værdireguleringer

vi) andre udgifter

vii) skatter

viii) resultat.

4. Medlemsstaterne må ikke give tilladelse til eller kræve, at afdeling 7a finder anvendelse på mikroenheder, der benytter en af fritagelserne i stk. 2 og 3.

5. For så vidt angår selskaber nævnt i stk. 1 anses årsregnskaber udarbejdet i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4 for at give et pålideligt billede i henhold til artikel 2, stk. 3, og artikel 2, stk. 4 og 5, finder således ikke anvendelse på sådanne regnskaber.

6. Når et selskab på statustidspunktet har overskredet eller ikke længere overskrider de numeriske grænser for to af de i stk. 1 fastsatte tre kriterier, skal dette kun have konsekvens for anvendelsen af den i stk. 2, 3 og 4 fastsatte fritagelse i tilfælde, hvis overskridelsen finder sted både i det løbende og i det foregående regnskabsår.

7. For de medlemsstater, der ikke har indført euroen, er modværdien i national valuta af de i stk. 1 anførte beløb den værdi, der fremkommer ved at benytte den valutakurs, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på ikrafttrædelsesdatoen for ethvert direktiv om fastsættelse af disse beløb.

8. Den i stk. 1, litra a), nævnte statussum udgøres enten af de i artikel 9 under "Aktiver" angivne aktivposter A til E eller af de i artikel 10 angivne aktivposter A til E. Hvis stk. 2, litra a), finder anvendelse, udgøres den i stk. 1, litra a), nævnte statussum enten af de i artikel 9 under "Aktiver" angivne aktivposter A til D eller af de i artikel 10 angivne aktivposter A til D.

(*) Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 26 af 31.1.1977, s. 1).

Udgivers note: Titlen på direktiv 77/91/EØF er justeret under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler, jf. Amsterdamtraktatens artikel 12 og Lissabontraktatens artikel 5. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 58, stk. 2.

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 54, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

Udgivers note: Titlen på direktiv 2009/101/EF er justeret under hensyn til omnummereringen af EF-traktatens artikler, jf. Lissabontraktatens artikel 5. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 48, stk. 2."

2) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

"1. Uanset artikel 4, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne foreskrive særlige opstillingsskemaer for investeringsselskaber samt holdingselskabers årsregnskaber, forudsat at disse opstillingsskemaer giver et billede af de pågældende selskaber, svarende til det i artikel 2, stk. 3, omhandlede. Medlemsstaterne giver ikke investeringsselskaber og holdingselskaber mulighed for at benytte sig af de i artikel 1a omhandlede fritagelser."

3) Artikel 53a affattes således:

"Artikel 53a

Medlemsstaterne giver ikke selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14, i direktiv 2004/39/EF, mulighed for at benytte sig af fritagelserne i artikel 1a, 11 og 27, artikel 43, stk. 1, nr. 7a og 7b, samt artikel 46, 47 og 51."

*Artikel 2***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv, hvis og når de beslutter at benytte sig af en hvilken som helst mulighed, der gives ved artikel 1a i direktiv 78/660/EØF, under særlig hensyntagen til situationen på nationalt plan med hensyn til antallet af selskaber, der er omfattet af de i nævnte artikels stk. 1 fastsatte størrelseskriterier. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 3***Rapport**

Senest 10. april 2017 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale

Udvalg en rapport om situationen for mikroenheder, herunder navnlig situationen på nationalt plan for så vidt angår antallet af selskaber, der er omfattet af størrelseskriterierne, og den reduktion af de administrative byrder, som er opnået gennem fritagelsen for offentliggørelsesforpligtelsen.

*Artikel 4***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. WAMMEN

Formand

AFGØRELSE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 243/2012/EU

af 14. marts 2012

om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽³⁾ kan Kommissionen forelægge lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om indførelse af flerårige radiofrekvenspolitikprogrammer. Disse programmer bør opstille politiske retningslinjer og mål for den strategiske planlægning og harmonisering af anvendelsen af frekvenser i overensstemmelse med de direktiver, der gælder for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Disse politiske retningslinjer og mål bør omhandle adgangen til og den effektive udnyttelse af frekvenser, som er nødvendige for det indre markeds oprettelse og funktion. Radiofrekvenspolitikprogrammet ("programmet") bør støtte målsætningerne og nøgleaktionerne i Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020-strategien og Kommissionens meddelelse af 26. august 2010 om "En digital dagsorden for Europa" og er en af de 50

prioriterede aktioner i Kommissionens meddelelse af 11. november 2010 "På vej mod en akt for det indre marked".

- (2) Denne afgørelse bør ikke berøre eksisterende EU-ret, herunder navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽⁶⁾, direktiv 2002/21/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) ⁽⁷⁾. Denne afgørelse bør heller ikke berøre foranstaltninger, der i overensstemmelse med EU-retten træffes på nationalt niveau, som forfølger mål af almen interesse, navnlig i forbindelse med regulering af indhold og audiovisuel politik, eller medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres frekvenser ud fra hensynet til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed eller forsvaret.

- (3) Frekvenser er en offentlig nøgleressource for væsentlige sektorer og tjenester som f.eks. mobil-, trådløst bredbånds- og satellitkommunikation, radio- og tv-transmission, transport og radiostedbestemmelse og applikationer som f.eks. alarmer, fjernbetjeninger, høreapparater, mikrofoner og medicinsk udstyr. De understøtter offentlige tjenester som sikkerheds- og beredskabstjenester, herunder civilbeskyttelse, og videnskabelige aktiviteter som meteorologi, jordobservation, radioastronomi og rumforskning. Let adgang til frekvenser spiller også en rolle med hensyn til udbud af elektronisk kommunikation, særlig for borgere og virksomheder i fjerntliggende og tyndt befolkede områder såsom landdistrikter eller øer. Frekvensreguleringsforanstaltninger har derfor indflydelse på en lang række områder som økonomi, sikkerhed, sundhed, almenvellets interesse, kultur, forskning, samfundsforhold, miljø og teknologi.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 53.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.5.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 13.12.2011 (EUT C 46 E af 17.2.2012, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 15.2.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

- (4) Der bør indtages en ny økonomisk og social tilgang til forvaltning, allokering og anvendelse af frekvenser. Denne tilgang bør navnlig sætte fokus på frekvenspolitik med sigte på at sikre større frekvenseffektivitet, bedre frekvensplanlægning og beskyttelse mod konkurrenceskadelig adfærd.
- (5) Den strategiske planlægning og harmonisering af frekvensanvendelsen på EU-niveau bør føre til yderligere udvikling af det indre marked for trådløse elektroniske kommunikationstjenester og -udstyr samt af andre EU-politikker, som kræver frekvenser, og dermed skabe nye muligheder for innovation og jobskabelse og samtidig bidrage til den økonomiske genopretning og den sociale integration overalt i Unionen; planlægningen og harmoniseringen skal samtidig respektere frekvensers store samfundsmæssige, kulturelle og økonomiske værdi.
- (6) Harmonisering af egnet frekvensanvendelse kan også være nyttig for kvaliteten af tjenester der leveres via elektronisk kommunikation og er afgørende for at skabe stordriftsfordele, der kan sænke både omkostningerne ved etablering af trådløse net og den pris, forbrugerne må betale for trådløst udstyr. Med sigte herpå har Unionen behov for et politisk program, som dækker det indre marked inden for alle Unionens politikområder, hvor der anvendes frekvenser, f.eks. politikker inden for elektronisk kommunikation, forskning, teknologisk udvikling og rum, transport, energi og det audiovisuelle område.
- (7) Programmet bør fremme konkurrence og bidrage til at lægge grunden for et ægte indre digitalt marked.
- (8) Programmet bør navnlig understøtte Europa 2020-strategien, idet trådløse tjenester har et stort potentiale for at fremme en videnbaseret økonomi og for at udvikle og bistå sektorer, som er afhængige af informations- og kommunikationsteknologi, og for at overvinde den digitale kløft. Den stigende brug af navnlig audiovisuelle medietjenester og onlineindhold øger efterspørgslen efter hastighed og dækning. Programmet er også en nøgleforanstaltning i den digitale dagsorden for Europa, som skal tilvejebringe hurtig bredbåndsinternetadgang i den fremtidige net- og videnbaserede økonomi, og som har et ambitiøst mål for bredbåndsdækning overalt. Det er vigtigt for fremme af økonomisk vækst og global konkurrenceevne, at der leveres de højst mulige trådbaserede og trådløse frekvenshastigheder og den højst mulige bredbåndskapacitet, som bidrager til målet om bredbåndsadgang med en hastighed på mindst 30 Mbps for alle senest i 2020, hvor mindst halvdelen af alle Unionens husstande bør have bredbåndsadgang med en hastighed på mindst 100 Mbps, hvorved det bliver muligt at udnytte de bæredygtige økonomiske og samfundsmæssige fordele ved et indre digitalt marked. Programmet bør også støtte og fremme andre EU-sektorpolitikker som f.eks. et bæredygtigt miljø og økonomisk og social samhørighed for alle EU-borgere. I betragtning af trådløse applikationers betydning for innovationsindsatsen, er programmet også et nøgleinitiativ, som støtter Unionens innovationspolitikker.
- (9) Programmet bør danne grundlag for en udvikling, hvorigennem Unionen kan tage føringen med hensyn til trådløse bredbåndshastigheder, mobilitet, dækning og kapacitet. En sådan føring er af afgørende betydning for at etablere et konkurrencedygtigt indre digitalt marked, der skal åbne det indre marked for alle EU-borgere.
- (10) Programmet bør fastsætte retningsvisende principper og mål frem til 2015 for medlemsstaterne og EU-institutionerne og beskrive specifikke gennemførelsesinitiativer. Selv om frekvensforvaltningen stadig i vid udstrækning er en national kompetence, bør den foregå i overensstemmelse med gældende EU-ret og give mulighed for tiltag, som fremmer Unionens politikker.
- (11) Programmet bør også tage hensyn til beslutning nr. 676/2002/EF og den tekniske ekspertise fra Den Europæiske Conference af Post- og Teleadministrationer ("CEPT"), således at EU-politikker, som kræver frekvenser, og som er aftalt mellem Europa-Parlamentet og Rådet, kan gennemføres ved hjælp af tekniske gennemførelsesforanstaltninger, idet det bemærkes, at sådanne foranstaltninger kan iværksættes, når det er nødvendigt for at gennemføre allerede eksisterende EU-politikker.
- (12) Let adgang til frekvenser kan nødvendiggøre innovative typer af tilladelser, f.eks. i form af kollektiv udnyttelse af frekvenser eller infrastrukturdeling, hvis anvendelse i Unionen kan fremmes ved at identificere bedste praksis og fremme udveksling af oplysninger samt fastlægge visse fælles eller konvergerende vilkår for frekvensanvendelse. Generelle tilladelser, som er den mindst ressourcekrævende tilladelsesordning, er særlig interessante, hvor der ikke er risiko for, at interferens hindrer udviklingen af andre tjenester.
- (13) Selv om de i teknologisk henseende stadig er under udvikling, bør de såkaldte "kognitive teknologier" allerede udforskes yderligere, bl.a. ved at fremme deling baseret på geolokalisering.
- (14) Handel med frekvensrettigheder i kombination med fleksible brugsvilkår kunne fremme den økonomiske vækst væsentligt. Derfor bør frekvensbånd, for hvilke EU-retten allerede har indført en fleksibel udnyttelse, umiddelbart kunne handles i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF. Udveksling af bedste praksis om tilladelsesvilkår og -procedurer for sådanne bånd og fælles foranstaltninger til at forhindre akkumulering af brugsrettigheder til frekvenser, som kan føre til markedsdominans, samt situationer, hvor sådanne rettigheder ikke

udnyttes, ville lette medlemsstaternes samordnede indførelse af foranstaltningerne og lette køb af denne type rettigheder overalt i Unionen. Kollektiv (eller delt) frekvensanvendelse — som giver et ubestemt antal uafhængige brugere og/eller udstyr adgang til frekvenser i samme frekvensområde på samme tid og i et bestemt geografisk område på et veldefineret sæt betingelser — bør fremmes, hvor det er relevant, uden at dette berører bestemmelserne i direktiv 2002/20/EF for så vidt angår elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

(15) Som det blev fremhævet i den digitale dagsorden for Europa, er trådløst bredbånd en vigtig faktor, når det gælder om at fremme konkurrence, forbrugernes valgmuligheder og adgangen i landdistrikter og andre områder, hvor udbredelsen af trådbaseret bredbånd er vanskelig eller ikke økonomisk rentabel. Forvaltningen af frekvenserne kan dog påvirke konkurrencen ved at ændre rolle- og magtfordelingen blandt markedsdeltagerne, f.eks. hvis eksisterende brugere får uretmæssige konkurrencefordele. Begrænset adgang til frekvenser, navnlig når egnede frekvenser bliver en knap ressource, kan skabe en hindring for nye tjenesters eller applikationers adgang til markedet og bremse innovation og konkurrence. Køb af nye brugsrettigheder til frekvenser, herunder via frekvensoverdragelse eller -leasing eller andre transaktioner mellem brugere, og indførelsen af nye fleksible kriterier for frekvensanvendelsen kan påvirke den bestående konkurrencesituation. Medlemsstaterne bør derfor iværksætte passende forudgående eller efterfølgende reguleringsforanstaltninger (f.eks. iværksætte ændringer af bestående rettigheder, forbyde visse køb af brugsrettigheder til frekvenser, stille betingelser i forbindelse med hamstring af og effektiv anvendelse af frekvenser, jf. direktiv 2002/21/EF, begrænse mængden af frekvenser tilgængelige for hver virksomhed eller undgå for store akkumuleringer af brugsrettigheder til frekvenser) for at undgå konkurrenceforvridninger i tråd med de principper, der ligger til grund for direktiv 2002/20/EF og Rådets direktiv 87/372/EØF af 25. juni 1987 om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobilradiokommunikation i Fællesskabet ⁽¹⁾ ("GSM-direktivet").

(16) Oprettelsen af en oversigt over den nuværende frekvensanvendelse sammen med en analyse af den teknologiske udvikling samt frekvensbehovene og -efterspørgslen i fremtiden, navnlig mellem 400 MHz og 6 GHz, bør give mulighed for at identificere frekvensbånd, hvor effektiviteten kunne forbedres, og identificere muligheder for frekvensdeling til fordel for både erhvervssektoren og den offentlige sektor. Metoden til udarbejdelse og vedligeholdelse af en oversigt over de nuværende anvendelser af frekvenser bør tage behørigt hensyn til den administrative byrde, som pålægges forvaltningerne, og bør tage sigte på at minimere denne byrde. Derfor bør de oplysninger, som medlemsstaterne giver i henhold til Kommissionens beslutning 2007/344/EF af 16. maj 2007 om

ensartet fremlæggelse af oplysninger om brugen af frekvenser i Fællesskabet ⁽²⁾, tages fuldt ud i betragtning ved udviklingen af metoden til oprettelsen af en oversigt over de nuværende anvendelser af frekvenser.

- (17) Harmoniserede standarder, jf. direktiv 1999/5/EF, er en væsentlig forudsætning for en effektiv frekvensanvendelse og bør tage hensyn til lovfæstede delelevkår. Europæiske standarder for elektrisk og elektronisk udstyr, som ikke er radiobølgeudstyr, bør også udformes, så frekvensanvendelsen ikke forstyrres. Den samlede virkning af et stadigt stigende antal og en større tæthed af trådløse apparater og applikationer sammen med de mange forskellige frekvensanvendelser stiller de nuværende tilgange over for helt nye udfordringer, når det gælder om at undgå interferens. Problemstillingerne bør undersøges og revurderes i sammenhæng med modtageregenskaber og mere avancerede mekanismer til undgåelse af interferens.
- (18) Medlemsstaterne bør i nødvendigt omfang have lov til at indføre kompensationsforanstaltninger, der er forbundet med omstillingsomkostningerne.
- (19) I tråd med målene for den digitale dagsorden for Europa kunne trådløst bredbånd bidrage væsentligt til den økonomiske genopretning og vækst, hvis der blev stillet tilstrækkelige frekvenser til rådighed, hvis brugsrettigheder til frekvenser blev tildelt hurtigt, og hvis det blev tilladt at handle med frekvenser for at tilpasse sig markedsudviklingen. Ifølge den digitale dagsorden for Europa skal alle EU-borgere have adgang til bredbånd med en hastighed på mindst 30 Mbps i 2020. Frekvenser, som allerede er omfattet af eksisterende Kommissionsbeslutninger, bør derfor stilles til rådighed på de betingelser, der er fastsat i disse beslutninger. Afhængigt af efterspørgslen på markedet bør tilladelsesprocessen for landbaseret kommunikation gennemføres i overensstemmelse med direktiv 2002/20/EF inden den 31. december 2012 for at sikre let adgang til trådløst bredbånd for alle, herunder navnlig i frekvensbånd, som er udpeget ved Kommissionens beslutning 2008/411/EF ⁽³⁾, 2008/477/EF ⁽⁴⁾ og 2009/766/EF ⁽⁵⁾. For at supplere landbaserede bredbåndstjenester og for at sikre dækningen i Unionens yderområder kunne satellitbaseret bredbåndsadgang være en hurtig og gennemførlig løsning.

⁽²⁾ EUT L 129 af 17.5.2007, s. 67.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2008/411/EF af 21. maj 2008 om harmonisering af 3 400 - 3 800 MHz-båndet for jordbaserede systemer, der kan levere elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet (EUT L 144 af 4.6.2008, s. 77).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning 2008/477/EF af 13. juni 2008 om harmonisering af 2 500 - 2 690 MHz-båndet for landbaserede systemer, som kan levere elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet (EUT L 163 af 26.6.2008, s. 37).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslutning 2009/766/EF af 16. oktober 2009 om harmonisering af 900 MHz-båndet og 1 800 MHz-båndet for landbaserede systemer, som kan levere fælleseuropæiske elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet (EUT L 274 af 20.10.2009, s. 32).

⁽¹⁾ EFT L 196 af 17.7.1987, s. 85.

- (20) Der bør, hvor det er relevant, indføres mere fleksible ordninger for styring af frekvensanvendelse med henblik på at fremme innovation og højhastighedsbredbåndsforbindelser, der gør det muligt for virksomhederne at reducere deres omkostninger og øge deres konkurrenceevne, og som gør det muligt at udvikle nye interaktive onlinetjenester, f.eks. inden for uddannelse, sundhed og forsyningspligtigheder.
- (21) Et europæisk marked med næsten 500 mio. mennesker, der har forbindelse til højhastighedsbredbånd, vil bidrage til udviklingen af det indre marked og skabe en unik kritisk brugergruppe i global sammenhæng, som vil skabe nye muligheder for alle regioner, give hver enkelt bruger merværdi og give Unionen kapacitet til at være den førende videnbaserede økonomi i verden. Hurtig spredning af bredbånd er derfor uhyre vigtig for udviklingen af produktiviteten i Unionen og for etableringen af nye og små virksomheder, der kan være førende inden for forskellige sektorer, f.eks. i forhold til sundhedstjenester, produktion og servicesektoren.
- (22) I 2006 anlog Den Internationale Telekommunikationsunion ("ITU"), at de fremtidige krav til frekvensbåndbredde til udvikling af det internationale mobile telekommunikationssystem 2000 (IMT-2000) og IMT-avancerede systemer (dvs. 3G og 4G mobile kommunikationer) ville være mellem 1 280 og 1 720 MHz i 2020 for den kommercielle mobilindustri for hver ITU-region, herunder Europa. Det bør bemærkes, at det lavere tal (1 280 MHz) er højere end kravene i nogle lande. Endvidere er der nogle lande, i hvilke kravet er større end det højere tal (1 720 MHz). Begge disse tal omfatter frekvenser, der allerede anvendes, eller planlægges anvendt, for Pre-IMT-systemer, IMT-2000 og forbedringer heraf. Hvis der ikke frigøres de påkrævede frekvenser, helst med harmonisering på globalt plan, vil nye tjenester og økonomisk vækst blive hindret af kapacitetsbegrænsninger i mobile net.
- (23) 800 MHz-båndet (790-862 MHz) er optimalt til dækning af store områder med trådløse bredbåndstjenester. Med udgangspunkt i harmoniseringen af de tekniske vilkår i medfør af afgørelse 2010/267/EU og Kommissionens henstilling af 28. oktober 2009 om hvordan det bør gøres lettere at høste digitaliseringsdividenden i EU⁽¹⁾, som opfordrer til at standse analog radio/tv-transmission den 1. januar 2012, og på baggrund af den hurtige udvikling af de nationale lovgivninger, bør dette frekvensbånd i princippet stilles til rådighed for elektronisk kommunikationstjenester i Unionen senest i 2013. På længere sigt kunne der eventuelt også stilles yderligere frekvenser til rådighed i lyset af resultaterne af en analyse af den teknologiske udvikling samt frekvensbehovene og -efterspørgslen i fremtiden. Med tanke på, at 800 MHz-båndet kan bruges til transmission over store områder, kan der, når det er relevant, knyttes dækningskrav til rettighederne.
- (24) Større muligheder for trådløst bredbånd er af afgørende betydning for at forsyne den kulturelle sektor med nye distributionsplatforme og dermed bane vejen for en vellykket fremtidig udvikling af sektoren.
- (25) Systemer med trådløs adgang, herunder radiobaserede lokalnet, kan vokse ud af deres nuværende allokeringer på tilladelsesfrit grundlag. Behovet og muligheden for at udvide allokeringerne af frekvenser på et tilladelsesfrit grundlag til systemer med trådløs adgang, herunder radiobaserede lokalnet, ved 2,4 GHz og 5 GHz, bør vurderes i forbindelse med, at der laves en oversigt over nuværende anvendelser af og kommende behov for frekvenser, og afhængigt af frekvensanvendelsen til andre formål.
- (26) Selv om radio- og tv-udsendelser fortsat vil være en vigtig platform for distribuering af indhold, da det stadig er den mest økonomiske platform for massedistribution, giver trådbaseret eller trådløst bredbånd og andre nye tjenester nye muligheder for kultursektoren for at diversificere sin vifte af distributionsplatforme, levere on-demand-tjenester og udnytte det økonomiske potentiale, der ligger i den store stigning i datatrafikken.
- (27) For at fokusere på det flerårige programs prioriteter bør medlemsstaterne og Kommissionen samarbejde om at understøtte og nå målet om at gøre det muligt for Unionen at tage føringen på området for trådløse elektroniske bredbåndskommunikationstjenester ved at frigøre tilstrækkelige frekvenser i omkostningseffektive bånd til, at disse tjenester kan være til rådighed generelt.
- (28) Da en fælles tilgang og stordriftsfordele er nøglefaktorer for udviklingen af bredbåndskommunikation i hele Unionen og for at undgå konkurrenceforvriddning og markedsopsplitning blandt medlemsstaterne, bør visse bedste praksis for tilladelsesvilkår og -procedurer identificeres ved samordnet aktion mellem medlemsstaterne og med Kommissionen. Sådanne vilkår og procedurer kunne omfatte dækningskrav, frekvensblokstørrelser, tidsrammen for tildeling af rettigheder, adgang til udbydere af virtuelle mobilnet og varigheden af brugsrettighederne til frekvenser. På baggrund af frekvenshandelens betydning for at forbedre den effektive frekvensanvendelse og for at udvikle det indre marked for trådløse udstyr og tjenester bør disse vilkår og procedurer gælde for frekvensbånd, som er allokert til trådløs kommunikation, og for hvilke brugsrettigheder kan overdrages eller leases.
- (29) Der kan være behov for yderligere frekvenser til andre sektorer som f.eks. transport (sikkerheds-, informations- og forvaltningssystemer), forskning og udvikling (F&U), e-sundhed, e-integration samt om nødvendigt civilbeskyttelse og katastrofehjælp i betragtning af deres øgede anvendelse af video og datatransmission til en hurtig og effektiv ydelse. Det vil støtte innovationsindsatsen,

⁽¹⁾ EUT L 308 af 24.11.2009, s. 24.

hvis synergierne mellem frekvenspolitikken og F&U-aktiviteter optimeres, og hvis der foretages undersøgelser af interferensrisici mellem forskellige frekvensanvendere. Herudover er der forskningsresultater under det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), som kræver en undersøgelse af frekvensbehovene til projekter, som kunne have et stort økonomisk potentiale eller stort investeringspotentiale, navnlig for smv'er, såsom kognitiv radio eller e-sundhed. Der bør også sikres en tilstrækkelig beskyttelse mod skadelig interferens for at støtte F&U- og forskningsaktiviteter.

(30) I Europa 2020-strategien er der fastsat miljømål for en bæredygtig, energieffektiv og konkurrencedygtig økonomi, f.eks. ved at forbedre energieffektiviteten med 20 % i 2020. Sektoren for informations- og kommunikationsteknologi spiller en væsentlig rolle, som det også blev fremhævet i den digitale dagsorden for Europa. De foreslåede foranstaltninger omfatter en fremskyndet EU-dækkende udbredelse af intelligente energiforvaltnings-systemer ("intelligente" net og målere), som anvender kommunikationskapacitet til at mindske energiforbruget, og udviklingen af intelligente transportsystemer og intelligent trafikstyring til at nedbringe transportsektorens udledning af kulstof. Teknologier til en effektiv frekvensanvendelse kunne også medvirke til at nedbringe radio-udstyrs energiforbrug og begrænse miljøpåvirkningen i landdistrikter og yderområder.

(31) En sammenhængende tilgang til frekvenstilladelser i Unionen bør fuldt ud tage hensyn til beskyttelsen af folkesundheden mod elektromagnetiske felter, der er afgørende for borgernes velbefindende. Samtidig med en overholdelse af Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz)⁽¹⁾, er det væsentligt at sikre en vedvarende overvågning af frekvensanvendelsers ioniserende og ikkeioniserende virkninger på sundheden, herunder de faktiske kumulative påvirkninger fra et stigende antal udstyrtypers frekvensanvendelser inden for en række frekvensbånd.

(32) Væsentlige mål i almenvellets interesse, som f.eks. beskyttelse af liv, forudsætter samordnede tekniske løsninger for samspillet mellem sikkerheds- og beredskabstjenester på tværs af medlemsstaterne. Der bør stilles tilstrækkelige frekvenser til rådighed på en sammenhængende måde til udviklingen og den frie bevægelighed af sikkerhedstjenester og -udstyr og udviklingen af innovative paneuropæiske eller indbyrdes kompatible sikkerheds- og beredskabsløsninger. Undersøgelser har vist, at der i Unionen som helhed over de næste 5 til 10 år er behov for yderligere harmoniserede frekvenser under 1 GHz til levering af mobile bredbåndstjenester med henblik på civilbeskyttelse og katastrofehjælp.

(33) Frekvensregulering har en betydelig grænseoverskridende eller international dimension på grund af radiobølgers spredningsmønster, på grund af den internationale karakter af markeder, som er afhængige af radiobaserede tjenester, og på grund af behovet for at undgå skadelig interferens landene imellem.

(34) Når området for en international aftale henhører dels under Unionens, dels under medlemsstaternes kompetence, skal der ifølge relevant retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol etableres et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Unionens institutioner. Den forpligtelse til samarbejde følger, som det fremgår af fast retspraksis, af princippet om enhed i Unionens og dens medlemsstaters optræden udadtil.

(35) Medlemsstaterne har måske også behov for støtte i forbindelse med frekvenssamordning i bilaterale forhandlinger med Unionens nabolande, herunder kandidatlande og tiltrædelseslande, så de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til EU-retten i forbindelse med frekvenssamordning. Dette bør også bidrage til at undgå skadelig interferens og forbedre frekvenseffektiviteten og konvergens i frekvensanvendelsen ud over Unionens grænser.

(36) For at nå denne afgørelses mål, er det vigtigt at forbedre de eksisterende institutionelle rammer for samordningen af frekvenspolitikken og -forvaltningen på EU-niveau, herunder i spørgsmål, som direkte berører to eller flere medlemsstater, samtidig med at der fuldt ud tages hensyn til de nationale forvaltnings kompetencer og ekspertise. En anden væsentlig ting er samarbejde og samordning mellem standardiseringsorganer, forskningsinstitutioner og CEPT.

(37) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾.

(38) Målet for denne afgørelse, nemlig at indføre et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåedes handlings omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- (39) Kommissionen bør aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om de resultater, der opnås i forbindelse med denne afgørelse, samt om planlagte fremtidige tiltag.
- (40) Ved udarbejdelsen af dette forslag har Kommissionen taget videst muligt hensyn til udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/622/EF⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Ved denne afgørelse indføres et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram, som tager sigte på strategisk planlægning og harmonisering af frekvensanvendelsen for at sikre det indre markeds funktion på de EU-politikområder, hvor der anvendes frekvenser såsom politikker for elektronisk kommunikation, forskning, teknologisk udvikling og rummet, transport, energi og det audiovisuelle område.

Denne afgørelse er ikke til hinder for, at der er tilstrækkelige frekvenser til rådighed til andre EU-politikområder såsom civilbeskyttelse og katastrofehjælp og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

2. Denne afgørelse berører ikke gældende EU-ret, navnlig direktiv 1999/5/EF, 2002/20/EF og 2002/21/EF, og, med forbehold af denne afgørelses artikel 6, beslutning nr. 676/2002/EF samt foranstaltninger, der træffes på nationalt plan i overensstemmelse med EU-retten.

3. Denne afgørelse berører ikke foranstaltninger, der i fuld overensstemmelse med EU-retten træffes på nationalt plan for at forfølge mål af almen interesse, navnlig i forbindelse med regulering af indhold og audiovisuel politik.

Denne afgørelse berører ikke medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres frekvenser til formål i forbindelse med den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og forsvaret. Når denne afgørelse eller foranstaltninger vedtaget på grundlag heraf for de frekvensbånd, der er specificeret i artikel 6, berører frekvenser, som en medlemsstat anvender udelukkende og direkte til sin offentlige sikkerhed og sit forsvar, kan medlemsstaten i nødvendigt omfang fortsætte med at anvende nævnte frekvensbånd med henblik på den offentlige sikkerhed og forsvaret, indtil de systemer, der anvender båndet på datoen for henholdsvis ikrafttrædelsen af denne afgørelse eller af en foranstaltning vedtaget på grundlag heraf, er afviklet. Medlemsstaten underretter Kommissionen om sin afgørelse.

Artikel 2

Generelle reguleringsprincipper

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og med Kommissionen på en gennemsigtig måde for at sikre en konsekvent anvendelse af følgende generelle reguleringsprincipper i hele Unionen:

- a) brug af den mest hensigtsmæssige og mindst ressourcekrævende tilladelsesordning på en sådan måde, at der opnås størst mulig fleksibilitet og effektivitet i frekvensanvendelsen. En sådan tilladelsesordning baseres på objektive, transparente, ikkediskriminerende og forholdsmæssige kriterier
- b) fremme af udviklingen af det indre marked ved at bane vejen for fremtidige EU-dækkende digitale tjenester og ved at fremme reel konkurrence
- c) fremme af konkurrence og innovation under hensyn til nødvendigheden af at undgå skadelig interferens og af at sikre tjenesternes tekniske kvalitet for at lette adgangen til bredbåndstjenester og opfylde behovet for øget trådløs data-trafik
- d) fuld hensyntagen til relevant EU-ret, bl.a. om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter, når de tekniske betingelser for frekvensanvendelse fastsættes
- e) fremme af teknologi- og tjenesteneutralitet i brugsrettighederne til frekvenser, når det er muligt.

2. For elektronisk kommunikation gælder, udover de generelle reguleringsprincipper, der er fastsat i denne artikels stk. 1, følgende specifikke principper i overensstemmelse med artikel 8a, 9, 9a og 9b i direktiv 2002/21/EF og med beslutning nr. 676/2002/EF:

- a) anvendelse af teknologi- og tjenesteneutralitet i brugsrettighederne til frekvenser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og overdragelse eller leasing af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser
- b) fremme af harmoniseringen af radiofrekvensanvendelse i hele Unionen i overensstemmelse med behovet for at sikre en virkningsfuld og effektiv anvendelse
- c) lettelse af øget trådløs datatrafik og trådløse bredbåndstjenester, navnlig via øget fleksibilitet, og fremme af innovation under hensyntagen til behovet for at undgå skadelig interferens og sikre tjenesters tekniske kvalitet.

Artikel 3

Politikmål

For at fokusere på denne afgørelses prioriteter samarbejder medlemsstaterne og Kommissionen om at understøtte og nå følgende politikmål:

- a) at fremme en effektiv forvaltning og anvendelse af frekvenser for bedst muligt at imødekomme den stigende efterspørgsel efter frekvenser, samtidig med at der tages hensyn til frekvensers store samfundsmæssige, kulturelle og økonomiske værdi

⁽¹⁾ EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49.

- b) at søge at allokere tilstrækkelige og egnede frekvenser til støtte for gennemførelsen af EU-politikmål og bedst muligt at imødekomme den voksende efterspørgsel efter trådløs datatrafik, hvilket giver mulighed for udvikling af kommercielle og offentlige tjenester, under hensyntagen til vigtige mål af almen interesse såsom kulturel mangfoldighed og mediepluralisme; med henblik herpå bør der på grundlag af oversigten over frekvensanvendelser oprettet i henhold til artikel 9 gøres alt, hvad der er muligt, for at identificere mindst 1 200 MHz egnede frekvenser til allokering senest i 2015. Dette tal omfatter frekvenser, der allerede anvendes
- c) at bygge bro over den digitale kløft og bidrage til målsætningerne i den digitale dagsorden for Europa ved at fremme adgang til bredbånd med en hastighed på ikke mindre end 30 Mbps inden udgangen af 2020 for alle Unionens borgere og gøre det muligt for Unionen at have den højeste bredbåndshastighed og størst mulige kapacitet
- d) at gøre det muligt for Unionen at tage føringen på området for trådløse elektroniske bredbåndskommunikationstjenester ved at frigøre tilstrækkelige frekvensressourcer i omkostningseffektive bånd, således at disse tjenester kan være til rådighed generelt
- e) at sikre muligheder for både erhvervssektoren og den offentlige sektor ved hjælp af større kapacitet for mobile bredbånd
- f) at fremme innovation og investeringer gennem større fleksibilitet i frekvensanvendelsen, konsekvent overholdelse af principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet i hele Unionen i forbindelse med de teknologiske løsninger, som måtte blive valgt, en tilstrækkelig forudsigelig regulering som fastsat i bl.a. rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet, frigørelse af harmoniserede frekvenser til nye avancerede teknologier og gennem muligheden for handel med brugsrettigheder til frekvenser, hvorved der skabes mulighed for etablering af fremtidige EU-dækkende digitale tjenester
- g) at fremme let adgang til frekvenser ved at høste fordelene ved generelle tilladelser til elektronisk kommunikation i henhold til artikel 5 i direktiv 2002/20/EF
- h) at tilskynde til passiv infrastrukturdeling, hvor denne er forholdsmæssigt afpasset og ikke-diskriminerende, jf. artikel 12 i direktiv 2002/21/EF
- i) at bibeholde og udvikle effektiv konkurrence, herunder navnlig inden for elektroniske kommunikationstjenester, ved gennem forudgående foranstaltninger eller efterfølgende afhjælpende foranstaltninger at forsøge at undgå visse virksomheders for store akkumulering af brugsrettigheder til frekvenser, hvilket skader konkurrencen væsentligt
- j) at mindske opsplitningen af det indre marked og fuldt ud udnytte dets potentiale for at fremme økonomisk vækst og udnytte stordriftsfordele på EU-niveau ved hjælp af en forbedret samordning og harmonisering af de tekniske vilkår for anvendelse af og adgang til frekvenser alt efter, hvad der er relevant
- k) at undgå skadelig interferens eller forstyrrelser fra andet radiobølge- eller ikke-radiobølgeudstyr, bl.a. ved at lette udviklingen af standarder, hvilket bidrager til effektiv frekvensanvendelse, og ved at øge modtageres modstanddygtighed over for interferens, under hensyntagen til navnlig den kumulerede virkning af det stigende antal og den øgede tæthed af radiobølgeudstyr og -applikationer
- l) at fremme tilgængeligheden af nye forbrugsvarer og -teknologier, for at sikre forbrugernes støtte til overgangen til digital teknologi og sikre en effektiv anvendelse af den digitale dividende
- m) at reducere Unionens CO₂-fodaft tryk ved at forøge den tekniske effektivitet og energieffektiviteten af trådløse kommunikationsnet og -udstyr.

Artikel 4

Øget effektivitet og fleksibilitet

1. Medlemsstaterne fremmer i samarbejde med Kommissionen i relevant omfang både kollektiv og delt frekvensanvendelse.

Medlemsstaterne fremmer desuden udviklingen af aktuelle og nye teknologier, f.eks. inden for kognitiv radio, herunder de, der anvender "white spaces".

2. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om at øge fleksibiliteten i frekvensanvendelsen for at fremme innovation og investeringer ved hjælp af muligheden for at anvende ny teknologi og ved hjælp af overdragelse eller leasing af brugsrettigheder til frekvenser.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om at fremme udviklingen og harmoniseringen af standarderne for radioudstyr og telekommunikationsterminaler og for elektrisk og elektronisk udstyr og net, om nødvendigt på grundlag af standardiseringsmandater, som Kommissionen udsteder til de relevante standardiseringsorganer. Der skal desuden udvises særlig opmærksomhed omkring standarder for udstyr, der anvendes af handicappede.

4. Medlemsstaterne fremmer F&U-aktiviteter i nye teknologier såsom kognitive teknologier og geolokaliseringsdatabaser.

5. Medlemsstaterne fastlægger om nødvendigt udvælgelseskriterier og -procedurer for tildeling af brugsrettigheder til frekvenser, der fremmer konkurrence, investeringer og en effektiv frekvensanvendelse som et offentligt gode samt fremmer sameksistensen mellem nye og eksisterende tjenester og udstyr. Medlemsstaterne fremmer en fortsat effektiv anvendelse af radiofrekvenser til net, udstyr og applikationer.

6. Når det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af brugsrettigheder til frekvenser og for at undgå hamstring af frekvenser, kan medlemsstaterne overveje at træffe passende foranstaltninger, såsom økonomiske sanktioner, bonusordninger eller tilbagekaldelse af rettigheder. Disse foranstaltninger skal indføres og anvendes på en transparent, ikkediskriminerende og forholdsmæssig måde.

7. For elektroniske kommunikationstjenester vedtager medlemsstaterne inden den 1. januar 2013 allokering- og tilladelsesforanstaltninger, der fremmer udviklingen af bredbåndstjenester, i overensstemmelse med direktiv 2002/20/EF med det formål at opnå den størst mulige kapacitet og de højeste bredbåndshastigheder.

8. For at undgå en eventuel opsplitning af det indre marked på grund af forskellige udvælgelseskriterier og -procedurer for harmoniserede frekvenser, der er allokert til elektroniske kommunikationstjenester og kan omsættes i alle medlemsstater, jf. artikel 9b i direktiv 2002/21/EF, letter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og i overensstemmelse med nærhedsprincippet fastsættelsen og udvekslingen af bedste praksis for tilladelsesvilkår og -procedurer og fremmer udveksling af oplysninger om sådanne bånd for at øge overensstemmelsen i hele Unionen, opnået i overensstemmelse med principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet.

Artikel 5

Konkurrence

1. Medlemsstaterne fremmer effektiv konkurrence og undgår konkurrenceforvridning i det indre marked for elektroniske kommunikationstjenester i henhold til direktiv 2002/20/EF og 2002/21/EF.

De tager også konkurrencespørgsmål i betragtning, når de tildeler brugsrettigheder til frekvenser til brugere af private elektroniske kommunikationsnet.

2. Med henblik på stk. 1, første afsnit, og uden at dette berører anvendelsen af de gældende konkurrenceregler og de foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager for at nå et mål af almen interesse i henhold til artikel 9, stk. 4, i direktiv 2002/21/EF, kan medlemsstaterne bl.a. vedtage foranstaltninger, der:

- a) fastsætter en øvre grænse for mængden af frekvenser, for hvilke der kan tildeles brugsrettigheder til en enkelt virksomhed, eller knytter betingelser til sådanne brugsrettigheder, f.eks. at der skal gives adgang på engrosniveau, national eller regional roaming, i visse frekvensbånd eller grupper af frekvensbånd med lignende egenskaber, f.eks. frekvensbåndene under 1 GHz, som er allokert til elektroniske kommunikationstjenester; sådanne supplerende betingelser kan kun pålægges af de kompetente nationale myndigheder
- b) hvis det er hensigtsmæssigt i betragtning af situationen på det nationale marked, reserverer en bestemt del af et frekvensbånd eller en gruppe af frekvensbånd med henblik på tildeling til nye operatører
- c) afviser at tildele nye brugsrettigheder til frekvenser eller at tillade nye frekvensanvendelser i bestemte frekvensbånd eller knytter betingelser til en ny tildeling af brugsrettigheder eller til tilladelser til nye frekvensanvendelser, for at undgå konkurrenceforvridning ved tildeling, overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser
- d) forbyder eller knytter betingelser til overdragelser af brugsrettigheder til frekvenser, som ikke er underlagt fusionskon-

trol på nationalt plan eller EU-plan, når det er sandsynligt, at sådanne overdragelser vil skade konkurrencen væsentligt

- e) om nødvendigt efterfølgende ændrer de bestående rettigheder i overensstemmelse med direktiv 2002/20/EF for at rette op på den konkurrenceforvridning, der er opstået ved overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser.

3. Ønsker medlemsstaterne at vedtage en af foranstaltningerne i denne artikels stk. 2, skal de handle i overensstemmelse med de procedurer for indførelse eller fravigelse af sådanne betingelser for brugsrettigheder til frekvenser, der er fastsat i direktiv 2002/20/EF.

4. Medlemsstaterne sikrer, at tilladelses- og udvælgelsesprocedurerne for elektroniske kommunikationstjenester fremmer effektiv konkurrence til gavn for borgere, forbrugere og erhvervslivet i Unionen.

Artikel 6

Frekvensbehov i forbindelse med trådløs bredbåndskommunikation

1. Medlemsstaterne tager i samarbejde med Kommissionen alle nødvendige skridt til at sikre, at der med hensyn til dækning og kapacitet er tilstrækkelige frekvenser til rådighed i Unionen, for at Unionen kan opnå de højeste bredbåndshastigheder i verden, og således gøre det muligt at trådløse applikationer sammen med en europæisk førerstilling inden for nye tjenester yder et bidrag til den økonomiske vækst og til virkeliggørelsen af målet om, at alle borgere skal have bredbåndssadgang med hastigheder på ikke under 30 Mbps i 2020.

2. Medlemsstaterne stiller de bånd, der er omfattet af beslutning 2008/411/EF (3,4–3,8 GHz), 2008/477/EF (2,5–2,69 GHz) og 2009/766/EF (900–1 800 MHz), til rådighed på de betingelser, som er fastsat i disse beslutninger, for at fremme en bredere adgang til trådløse bredbåndstjenester til gavn for borgere og forbrugere i Unionen. Afhængigt af efterspørgslen på markedet gennemfører medlemsstaterne tilladelsesprocessen inden den 31. december 2012, uden at dette berører den eksisterende udbredelse af tjenester, og på betingelser, der giver forbrugeren let adgang til trådløse bredbåndstjenester.

3. Medlemsstaterne fremmer, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester løbende opdaterer deres net med den nyeste, mest effektive teknologi med henblik på at skabe deres egne frekvensdividender i overensstemmelse med principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet.

4. Medlemsstaterne gennemfører inden den 1. januar 2013 tilladelsesprocessen for at tillade brugen af 800 MHz-båndet til elektroniske kommunikationstjenester. I medlemsstater, hvor særlige nationale eller lokale forhold eller problemer med grænsoverskridende frekvenskoordinering forhindrer, at frekvensbåndet kan stilles til rådighed i den pågældende medlemsstat, indrømmer Kommissionen specifikke fritagelser frem til den 31. december 2015 på behørigt begrundet anmodning fra den pågældende medlemsstat.

Hvis en medlemsstats dokumenterede problemer med grænseoverskridende frekvenskoordinering med et eller flere lande, herunder kandidatlande eller tiltrædelseslande, fortsat eksisterer efter 31. december 2015, og disse forhindrer, at 800 MHz-båndet kan stilles til rådighed, indrømmer Kommissionen undtagelsesvis fritagelser på årsbasis, indtil hindringerne er fjernet.

En medlemsstat, som er indrømmet en fritagelse i henhold til første eller andet afsnit, sikrer, at anvendelsen af 800 MHz-båndet ikke forhindrer, at dette bånd stilles til rådighed for andre elektroniske kommunikationstjenester end radio- og tv-transmission i nabomedlemsstaterne.

Dette stykke finder også anvendelse på problemerne med frekvenskoordinering i Republikken Cypern, som skyldes, at Cyperns regering ikke kan udøve en effektiv kontrol på en del af sit territorium.

5. Medlemsstaterne overvåger i samarbejde med Kommissionen løbende kapacitetsbehovet for trådløse bredbåndstjenester. På baggrund af resultaterne af analysen i artikel 9, stk. 4, vurderer og meddeler Kommissionen senest den 1. januar 2015 Europa-Parlamentet og rådet, om der er behov for at harmonisere yderligere frekvensbånd.

Medlemsstaterne kan, hvis det er relevant og i overensstemmelse med EU-retten, sikre, at der for de direkte omkostninger i forbindelse med omstilling eller reallokering af frekvensanvendelsen ydes en tilstrækkelig kompensation i henhold til national ret.

6. Medlemsstaterne fremmer i samarbejde med Kommissionen adgangen til bredbåndstjenester i 800 MHz-båndet i fjernliggende og tyndt befolkede områder, når det er hensigtsmæssigt. Medlemsstaterne undersøger i denne forbindelse, hvordan det sikres, og træffer i givet fald tekniske og reguleringsmæssige foranstaltninger til at sikre, at frigørelse af frekvenser i 800 MHz-båndet ikke er til ulempe for PMSE-brugere (programme making and special events).

7. Kommissionen vurderer i samarbejde med medlemsstaterne, om det er berettiget og muligt at udvide allokeringerne af sendefrekvenser på et tilladelsesfrit grundlag til systemer med trådløs adgang, herunder radiobaserede lokalnet.

8. Medlemsstaterne tillader overdragelse eller leasing af brugsrettigheder til frekvenser for de harmoniserede frekvensbånd 790–862 MHz, 880–915 MHz, 925–960 MHz, 1 710–1 785 MHz, 1 805–1 880 MHz, 1 900–1 980 MHz, 2 010–2 025 MHz, 2 110–2 170 MHz, 2,5–2,69 GHz og 3,4–3,8 GHz.

9. For at sikre, at alle borgere får adgang til avancerede digitale tjenester, herunder bredbåndstjenester, navnlig i fjernliggende og tyndt befolkede områder, kan medlemsstaterne og Kommissionen undersøge, om der er tilstrækkelige frekvenser til rådighed til at udbyde satellitbaserede bredbåndstjenester med internetadgang.

10. Medlemsstaterne undersøger i samarbejde med Kommissionen muligheden for at sprede adgangen til og brugen af

picoceller og femtoceller. De tager fuldt hensyn til potentialet i disse mobilbasestationer og i delt og tilladelsesfri frekvensanvendelse til at udgøre grundlaget for trådløse net, der kan være af afgørende betydning for at bygge bro over den digitale kløft.

Artikel 7

Frekvensbehov i forbindelse med andre politikker for trådløs kommunikation

For at støtte den fremtidige udvikling af innovative audiovisuelle medietjenester og andre tjenester for EU-borgere og i betragtning af de samfundsøkonomiske fordele ved et indre digitalt marked søger medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen at sikre, at der er tilstrækkelige frekvenser til rådighed for satellitbaseret og landbaseret levering af sådanne tjenester, forudsat at behovet er behørigt begrundet.

Artikel 8

Frekvensbehov i forbindelse med andre specifikke EU-politikker

1. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at der er tilgængelige frekvenser, og beskytter frekvenser, som er nødvendige for at overvåge jordens atmosfære og overflade, og som giver mulighed for udvikling og udnyttelse af rumbaserede applikationer og forbedring af transportsystemer, herunder navnlig frekvenser til det globale civile navigationssatellitssystem Galileo⁽¹⁾, til programmet for global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES)⁽²⁾ og til intelligente transportsikkerheds- og transportstyringssystemer.

2. Kommissionen gennemfører i samarbejde med medlemsstaterne undersøgelser om at spare energi i forbindelse med frekvensanvendelse med henblik på at bidrage til gennemførelsen af en politik for lave kulstofemissioner, og overvejer at stille frekvenser til rådighed for trådløse teknologier med potentiale til at øge energibesparelsen og -effektiviteten for andre forsyningsnet som f.eks. vandforsyningsnet, herunder intelligente energinet og målere.

3. Kommissionen søger i samarbejde med medlemsstaterne at sikre, at der stilles tilstrækkelige frekvenser til rådighed på harmoniserede vilkår til at understøtte udviklingen af sikkerhedstjenester og den frie bevægelighed af dermed beslægtede tjenester og til udviklingen af innovative indbyrdes kompatible løsninger i forbindelse med offentlig sikkerhed og beskyttelse, civilbeskyttelse og katastrofehjælp.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med forskersamfundet og det akademiske miljø om at udpege en række forsknings- og udviklingsinitiativer og innovative applikationer, som kan have stor samfundsøkonomisk virkning og/eller stort investeringspotentiale, og ser på disse applikationers frekvensbehov og overvejer om nødvendigt en tilstrækkelig stor allokering af frekvenser til sådanne applikationer på harmoniserede tekniske vilkår med den mindst mulige administrative byrde.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 af 9. juli 2008 om den videre gennemførelse af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo) (EUT L 196 af 24.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 911/2010 af 22. september 2010 om det europæiske jordovervågningsprogram (GMES) og dets første operationelle aktiviteter (2011-2013) (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 1).

5. Medlemsstaterne søger i samarbejde med Kommissionen at sikre de fornødne frekvensbånd til PMSE i overensstemmelse med Unionens målsætning om at forbedre det indre markeds integration og adgangen til kultur.

6. Medlemsstaterne og Kommissionen søger at sikre, at der er tilgængelige frekvenser for radiofrekvensbaseret identifikation (RFID) og andre trådløse kommunikationsteknologier i tilknytning til tingenes internet (IoT), og samarbejder for at fremme udviklingen af standarder for og harmoniseringen af frekvensallokering til IoT-kommunikation på tværs af medlemsstaterne.

Artikel 9

Oversigt

1. En oversigt over de nuværende frekvensanvendelser (både til kommercielle og offentlige formål) oprettes hermed.

Oversigten tjener følgende formål:

- a) at give mulighed for at identificere frekvensbånd, hvor de nuværende frekvensanvendelsers effektivitet kan forbedres
- b) at medvirke til at identificere frekvensbånd, der kunne egne sig til reallokering, og muligheder for frekvensdeling for at støtte de EU-politikker, der er omhandlet i denne afgørelse, under hensyn til kommende frekvensbehov på grundlag af bl.a. efterspørgslen fra forbrugere og operatører og til mulighederne for at imødekomme behovene
- c) at bidrage til at analysere de forskellige typer frekvensanvendelser hos både private og offentlige brugere
- d) at hjælpe med at identificere frekvensbånd, der kunne allokeres eller reallokeres, så de udnyttes mere effektivt, fremmer innovationen og øger konkurrencen i det indre marked, og undersøge nye former for frekvensdeling til gavn for både private og offentlige brugere, samtidig med at der tages hensyn til eventuelle positive og negative virkninger af allokering eller reallokering af de pågældende frekvensbånd og af tilstødende frekvensbånd for de nuværende brugere.

2. Med henblik på at sikre ensartet anvendelse af stk. 1 vedtager Kommissionen under størst muligt hensyn til Frekvenspolitikgruppens synspunkter gennemførelsesforanstaltninger senest den 1. juli 2013 for at:

- a) udvikle praktiske fremgangsmåder og ensartede formater for medlemsstaternes indsamling og indberetning af data til Kommissionen om de nuværende frekvensanvendelser, forudsat at reglerne om forretningshemmeligheder i artikel 8 i beslutning nr. 676/2002/EF og medlemsstaternes ret til at tilbageholde fortrolige oplysninger respekteres, under hensyntagen til målet om at minimere medlemsstaternes administrative byrde og nuværende forpligtelser i medfør af andre EU-retten, navnlig forpligtelser til at indberette specifikke oplysninger

- b) udvikle en metode til analyse af den teknologiske udvikling samt frekvensbehovene og -efterspørgslen i fremtiden på de af Unionens politikområder, der er omfattet af denne afgørelse, navnlig for de tjenester, der kan operere i frekvensintervallet 400 MHz til 6 GHz, for at identificere nye og potentielt betydelige frekvensanvendelser.

Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 2.

3. Kommissionen administrerer den i stk. 1 omhandlede oversigt i overensstemmelse med de gennemførelsesforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 2.

4. Kommissionen foretager analysen af den teknologiske udvikling samt frekvensbehovene og -efterspørgslen i fremtiden i overensstemmelse med de gennemførelsesforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, litra b). Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne af denne analyse.

Artikel 10

Internationale forhandlinger

1. I internationale forhandlinger vedrørende frekvensspørgsmål gælder følgende specifikke principper:

- a) hvis området for de internationale forhandlinger henhører under Unionens kompetence, fastlægges Unionens holdning i overensstemmelse med EU-retten
- b) hvis området for de internationale forhandlinger henhører dels under Unionens, dels under medlemsstaternes kompetence, søger Unionen og medlemsstaterne at fastlægge en fælles holdning i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde.

Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), samarbejder Unionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om enhed i Unionens og dens medlemsstaters optræden udadtil.

2. Unionen yder efter anmodning medlemsstaterne juridisk, politisk og teknisk bistand med henblik på at løse problemer i forbindelse med frekvenskoordinering med Unionens nabolande, herunder kandidatlande og tiltrædelseslande, således at de pågældende medlemsstater kan opfylde deres forpligtelser i henhold til EU-retten. Når Unionen yder bistand, anvender den alle sine juridiske og politiske beføjelser til at fremme gennemførelsen af EU-politikker.

Unionen støtter også tredjelandes indsats for at gennemføre frekvensforvaltning, som er kompatibel med Unionens, med sigte på at forsvare Unionens frekvenspolitiske mål.

3. I forhandlinger med tredjelande i bilateral eller multilateral sammenhæng er medlemsstaterne bundet af deres forpligtelser i henhold til EU-retten. Ved underskrift eller anden accept af en hvilken som helst international forpligtelse om frekvensressourcer sørger medlemsstaterne for, at deres underskrift eller enhver anden form for accept ledsages af en fælles erklæring om, at de gennemfører sådanne internationale aftaler eller forpligtelser i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 11

Samarbejde mellem forskellige organer

1. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om at forbedre de nuværende institutionelle rammer for at fremme samordning af frekvensforvaltningen på EU-plan, herunder i spørgsmål, som direkte berører to eller flere medlemsstater, med henblik på at videreudvikle det indre marked og sikre, at Unionens frekvenspolitiske mål nås fuldt ud.

2. Kommissionen og medlemsstaterne tilskynder standardiseringsorganerne, CEPT, Kommissionens Fælles Forskningscenter og alle relevante parter til at arbejde tæt sammen i tekniske spørgsmål for at fremme en effektiv frekvensanvendelse. Med dette mål for øje sikrer de, at der er sammenhæng mellem frekvensforvaltning og standardisering til gavn for det indre markeds funktion.

Artikel 12

Offentlig høring

Når det er relevant, tilrettelægger Kommissionen offentlige høringer for at indsamle synspunkter fra alle interessenter og fra offentligheden generelt om frekvensanvendelsen i EU.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Frekvensudvalget, der er nedsat ved beslutning nr. 676/2002/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen

udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 14

Overholdelse af politiske retningslinjer og mål

Medlemsstaterne anvender de i denne afgørelse fastsatte politiske retningslinjer og mål senest den 1. juli 2015, medmindre andet er angivet heri.

Artikel 15

Rapportering og evaluering

Senest den 10. april 2014 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de udførte aktiviteter og vedtagne foranstaltninger i henhold til denne afgørelse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på at evaluere anvendelsen af denne afgørelse.

Senest den 31. december 2015 foretager Kommissionen en evaluering af anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. WAMMEN

Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 244/2012

af 16. januar 2012

om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne, hvori der fastlægges en ramme for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 2010/31/EU pålægger Kommissionen i en delegeret retsakt at fastlægge rammen for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne gældende for bygninger og bygningsdele.
- (2) Medlemsstaterne har ansvaret for at opstille mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne. Kravene bør fastsættes med sigte på et omkostningsoptimalt niveau. Det bør påhvile medlemsstaterne at afgøre, om den nationale referenceværdi, der i sidste ende benyttes som resultat af beregningerne af det omkostningsoptimale niveau, skal være den, der er beregnet ud fra et makroøkonomisk perspektiv (hvor der ses på omkostninger og udbytte for samfundet som helhed ved investeringer i energieffektivitet), eller den, der anlægger en strengt privatøkonomisk synsvinkel (hvor der kun ses på selve investeringen). De nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne bør højst ligge 15 % under det resultat af beregningerne af det omkostningsoptimale niveau, der benyttes som national referenceværdi. Det omkostningsoptimale niveau skal ligge inden for de ydeevneniveauer, hvor cost-benefit-analysen for hele livscyklussen falder positivt ud.

- (3) Direktiv 2010/31/EU fremmer reduktion af energiforbruget i det byggede miljø, men understreger også, at bygningssektoren er en vigtig kilde til CO₂-udledning.

- (4) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽²⁾ skal der fastsættes mindstekrav til sådanne produkters energieffektivitet. Når medlemsstaterne fastsætter nationale krav til tekniske bygningsinstallationer, er det nødvendigt, at de tager hensyn til gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv. Ydeevnen af de byggevarer, der benyttes ved beregningerne i medfør af dette direktiv, bør bestemmes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF ⁽³⁾.

- (5) Målet om omkostningseffektive eller omkostningsoptimale energieffektivitetsniveauer kan under visse omstændigheder gøre det berettiget, at medlemsstaterne stiller omkostningseffektive eller omkostningsoptimale krav til bygningsdele, som i praksis vil skabe hindringer for visse bygningskonstruktive eller tekniske løsninger, foruden at de vil stimulere anvendelsen af energirelaterede produkter med bedre energimæssig ydeevne.

- (6) Rammen for sammenligningsmetoden foreskriver en række foranstaltninger, der som fastlagt i bilag III til direktiv 2010/31/EU omfatter etablering af referencebygninger, definition af energieffektivitetsforanstaltninger, der skal anvendes på referencebygningerne, vurdering af

⁽¹⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5.

det dertil svarende primærenergiforbrug og beregning af omkostningerne (i nettonutidsværdi) ved disse foranstaltninger.

- (7) De fælles rammebestemmelser for beregning af energimæssig ydeevne, jf. bilag I til direktiv 2010/31/EU, gælder også for alle de skridt, der skal gennemføres i rammen for beregning af omkostningsoptimale niveauer, herunder for beregningen af bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne.
- (8) For at tilpasse rammen for sammenligningsmetoden til nationale forhold, bør medlemsstaterne fastsætte den anslåede økonomiske levetid for en bygning og/eller bygningsdel, de relevante omkostninger til energibærere, produkter, systemer, vedligeholdelse, drifts- og arbejdskraftomkostninger, omregningsfaktorer for primærenergi samt den energiprisudvikling, der i denne forbindelse må forventes for de brændstoffer, der i den nationale sammenhæng anvendes til energiformål i bygninger, under hensyntagen til de oplysninger, Kommissionen tilvejebringer. Medlemsstaterne bør også fastsætte den diskonteringsrente, der skal anvendes i både de makro-økonomiske og de privatøkonomiske beregninger, efter at have gennemført en følsomhedsanalyse for mindst to rentesatser for hver beregning.
- (9) For at sikre, at medlemsstaterne anlægger en ensartet fremgangsmåde ved anvendelsen af rammen for sammenligningsmetoden, bør Kommissionen fastlægge de vigtigste rammebetingelser, som er nødvendige ved beregninger i nettonutidsværdi som f.eks. beregningernes udgangspunkt, hvilke omkostningskategorier der skal tages i betragtning, og hvilken beregningsperiode der skal anvendes.
- (10) Det strider ikke mod medlemsstaternes ret til at fastsætte den anslåede økonomiske levetid for bygninger og/eller bygningsdele, at fastsætte en fælles beregningsperiode, for levetiden kan både være længere og kortere end den fastsatte beregningsperiode. En bygnings eller bygningsdels anslåede økonomiske levetid har kun begrænset indflydelse på beregningsperioden, da sidstnævnte snarere afhænger af bygningens renoveringscyklus, som er den periode, hvorefter en bygning gennemgår en større renovering.
- (11) Omkostningsberegninger og fremskrivninger, hvori der indgår mange antagelser og usikkerheder, f.eks. om energiprisernes udvikling, ledsages normalt af en følsomhedsanalyse, som skal vise, hvor robuste de centrale inputparametre er. Med henblik på beregninger af det omkostningsoptimale niveau bør følsomhedsanalysen mindst foretages for energiprisudviklingen og for diskonteringsrenten; ideelt set bør også den fremtidige teknologiprisudvikling indgå som inputværdi i gennemgangen af beregningerne.
- (12) Rammen for sammenligningsmetoden bør kunne sætte medlemsstaterne i stand til at sammenligne resultaterne af beregninger af det omkostningsoptimale niveau med

de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne og anvende resultatet af sammenligningen at sikre, at mindstekrav til energimæssig ydeevne fastsættes for at nå frem til omkostningsoptimale niveauer. Medlemsstaterne bør også overveje at fastsætte mindstekrav til energimæssig ydeevne på det omkostningsoptimale niveau for bygningskategorier, som der hidtil er ikke er stillet mindstekrav om energimæssig ydeevne til.

- (13) Metoden med omkostningsoptimering er teknologineutral og begunstiger ikke én teknologisk løsning frem for en anden. Den sikrer, at der opstår konkurrence mellem foranstaltninger/pakker/varianter gennem en bygnings eller bygningsdels anslåede levetid.
- (14) Beregningsresultaterne og de anvendte inddata og antagelser skal indberettes til Kommissionen som fastsat i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/31/EU. Disse indberetninger bør sætte Kommissionen i stand til at vurdere og aflægge rapport om medlemsstaternes fremskridt hen imod omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne.
- (15) For at begrænse den administrative byrde for medlemsstaterne, bør de gives mulighed for at etablere referencebygninger, som er repræsentative for mere end én bygningskategori, således at antallet af beregninger mindskes, uden at dette berører deres pligt efter direktiv 2010/31/EU til at fastsætte mindstekrav til energimæssig ydeevne for visse bygningskategorier —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I overensstemmelse med, artikel 5, bilag I og bilag III i direktiv 2010/31/EU fastlægger denne forordning en ramme for den sammenligningsmetode, som medlemsstaterne skal anvende til at beregne de omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne for nye og eksisterende bygninger og bygningsdele.

Rammemetoden fastsætter regler for sammenligning af energieffektivitetsforanstaltninger, foranstaltninger, der inddrager vedvarende energikilder samt pakker og varianter af sådanne foranstaltninger på grundlag af deres primærenergieffektivitet og de anslåede omkostninger ved at gennemføre dem. Desuden anviser den, hvordan disse regler skal anvendes på udvalgte referencebygninger, idet målet er at finde frem til omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne.

Artikel 2

Definitioner

Foruden definitionerne i artikel 2 i direktiv 2010/31/EU gælder i denne forordning følgende definitioner, idet det skal bemærkes, at skatter og afgifter ikke indgår i beregningerne på makro-økonomisk niveau:

- 1) *Totalomkostninger*: summen af de oprindelige investeringsomkostningers nutidsværdi, løbende omkostninger og udskiftningsomkostninger (tilbageført til udgangsåret) samt i relevante tilfælde bortskaffelsesomkostninger. For beregningen på makroøkonomisk niveau indføres omkostningerne ved drivhusgasudledninger som en supplerende omkostningskategori.
- 2) *Oprindelige investeringsomkostninger*: alle omkostninger, der er afholdt frem til det tidspunkt, hvor bygningen eller bygningsdelen overdrages til kunden, klar til brug. Disse omkostninger omfatter projektering, erhvervelse af bygningsdele, forbindelse med leverandører, installation og ibrugtagning.
- 3) *Energiomkostninger*: gennemsnitlige årlige energiomkostninger og faste og maksimale afgifter for energi, inklusive nationale skatter.
- 4) *Driftsomkostninger*: alle udgifter til drift af bygningen, inklusive årlige forsikringsudgifter, gebyrer til forsyningsselskaber og andre faste afgifter og skatter.
- 5) *Vedligeholdelsesomkostninger*: gennemsnitlige årlige udgifter til foranstaltninger for at bevare og genoprette den ønskede kvalitet af bygningen eller bygningsdelen. Heri indgår årlige udgifter til eftersyn, rengøring, justeringer, reparation og forbrugsmateriale.
- 6) *Løbende omkostninger*: gennemsnitlige årlige vedligeholdelses-, drifts- og energiomkostninger.
- 7) *Bortskaffelsesomkostninger*: udgifter til nedbrydning af en udtjent bygning eller bygningsdel inklusive demontering og borttagning af bygningsdele, der endnu ikke udtjente, samt transport og genvinding.
- 8) *Årlige udgifter*: summen af driftsomkostningerne og de periodiske omkostninger eller udskiftningsomkostninger, der er betalt i et givet år.
- 9) *Udskiftningsomkostninger*: investering i en bygningsdel i overensstemmelse med den anslåede økonomiske levetid i beregningsperiodens løb.
- 10) *Drivhusgasemissionsomkostninger*: pengeværdien af de miljøskader forårsaget af CO₂-emissioner, der skyldes energiforbruget i bygninger.
- 11) *Referencebygning*: en hypotetisk eller faktisk referencebygning, som repræsenterer den typiske bygningsgeometri og de typiske installationer, den typiske energimæssige ydeevne for både klimaskærm og tekniske installationer, typiske funktioner og typisk omkostningsstruktur i den pågældende medlemsstat, og som er repræsentativ for klimaforholdene og den geografiske beliggenhed.
- 12) *Diskonteringsrente*: en fast værdi, der anvendes til at sammenligne realværdien af penge på forskellige tidspunkter.
- 13) *Diskonteringsfaktor*: en multiplikationsfaktor, der anvendes til at omregne en pengestrøm, der forekommer på et givet tidspunkt, til dens tilsvarende værdi på udgangstidspunktet. Den er afledt af diskonteringsrenten.
- 14) *Udgangså*: det år, som en given beregning har som basisår, og fra hvilket beregningsperioden fastlægges.
- 15) *Beregningsperiode*: den periode, der tages hensyn til i en beregning; den udtrykkes som regel i år.
- 16) *En bygnings restværdi*: summen af bygningens og bygningsdelenes restværdier ved udgangen af beregningsperioden.
- 17) *Prisudvikling*: udviklingen gennem et tidsrum i priserne på energi, produkter, bygningsinstallationer, tjenesteydelser, arbejdskraft, vedligeholdelse og andre omkostninger; den kan være forskellig fra inflationen.
- 18) *Energieffektivitetsforanstaltning*: en ændring af en bygning, der har nedsat bygningens behov for primærenergi.
- 19) *Pakke*: et sæt energieffektivitetsforanstaltninger og/eller foranstaltninger baseret på vedvarende energikilder, som er bragt i anvendelse på en referencebygning.
- 20) *Variant*: det samlede resultat og beskrivelsen af et komplet sæt foranstaltninger/pakker, som er bragt i anvendelse på en bygning; den kan bestå i en kombination af indgreb i klimaskærmen, passivtekniske tiltag, indgreb i bygningsinstallationerne og/eller foranstaltninger med vedvarende energi.
- 21) *Underkategorier af bygninger*: kategorier af bygningstyper, der er stærkere differentieret ud fra størrelse, alder, byggematerialer, anvendelsesmønstre, klimazone eller andre kriterier end foreskrevet i direktiv 2010/31/EU, bilag I, punkt 5). I almindelighed etableres der referencebygninger for sådanne underkategorier.
- 22) *Leveret energi*: den energi, oplyst for hver energibærer, der leveres til den tekniske bygningsinstallation hen over systemgrænsen for at opfylde de anvendelsesformål, som der tages hensyn til i beregningen (opvarmning, køling, ventilation, varmt brugsvand, belysning, apparater osv.) eller for at fremstille elektricitet.
- 23) *Energibehov til opvarmning og køling*: varme, der skal leveres til eller trækkes ud af et klimatiseret lokale for at opretholde en bestemt temperatur i et givet tidsrum.
- 24) *Eksporteret energi*: energi, oplyst for hver energibærer, der leveres af den tekniske bygningsinstallation gennem systemgrænsen og anvendes uden for systemgrænsen.
- 25) *Klimatiseret rum*: et rum, hvor visse klimaparametre som f.eks. temperatur og fugtighed reguleres ved tekniske midler som opvarmning, køling mv.
- 26) *Energi fra vedvarende energikilder*: energi fra vedvarende ikke-fossile kilder i form af vindkraft, solenergi, aerotermisk energi, geotermisk energi, hydrotermisk energi og havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Artikel 3

Ramme for sammenligningsmetoden

1. Medlemsstaterne beregner de omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne for bygninger og bygningsdele under anvendelse af den ramme for sammenligningsmetoden, der er fastsat i bilag I til denne forordning. Rammen foreskriver, at der skal udføres beregninger af de omkostningsoptimale niveauer ud fra både en makroøkonomisk og en privatøkonomisk synsvinkel, men overlader det til medlemsstaterne at afgøre, hvilken af disse beregninger der skal resultere i den nationale referenceværdi for vurdering af nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne.

2. Ved beregningerne benytter medlemsstaterne:

- a) det år, hvori beregningen udføres, som udgangspunkt for beregningen
- b) den beregningsperiode, der fremgår af bilag I til denne forordning
- c) de omkostningskategorier, der fremgår af bilag I til denne forordning
- d) de fremskrivninger af CO₂-priserne i EU's emissionshandels-system, der fremgår af bilag II, som nedre grænse for CO₂-omkostningsberegningen.

3. Medlemsstaterne supplerer rammen for sammenligningsmetoden ved med henblik på beregningerne at bestemme:

- a) den anslåede økonomiske levetid for en bygning og/eller bygningsdel
- b) diskonteringsrenten
- c) omkostningerne til energibærere, produkter, systemer, vedligeholdelse, drift og arbejdskraft
- d) primærenergifaktorerne
- e) den energiprisudvikling, der må antages for alle energibærere, under hensyntagen til oplysningerne i bilag II til denne forordning.

4. Medlemsstaterne bestræber sig på at beregne og vedtage omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne for de bygningskategorier, hvor der hidtil ikke har været fastsat specifikke mindstekrav til energimæssig ydeevne.

5. Medlemsstaterne udfører en analyse af beregningsresultaternes følsomhed over for ændringer i de benyttede parametre; herunder skal der mindst gøres rede for virkningen af andre energiprisudviklinger end ventet og for diskonteringsrentesatserne for de makro- og privatøkonomiske beregninger, men ideelt set også for ændringer i andre parametre, der forventes at få væsentlig indvirkning på resultatet af beregningerne, f.eks. prisudviklingen på andre faktorer end energi.

Artikel 4

Sammenligning af de beregnede omkostningsoptimale niveauer med de nuværende mindstekrav til energimæssig ydeevne

1. Efter at have beregnet de omkostningsoptimale niveauer ud fra både en makroøkonomisk og en privatøkonomisk synsvinkel, afgør medlemsstaterne, hvilket af beregningsresultaterne der skal blive den nationale referenceværdi; de underretter Kommissionen om deres afgørelse i forbindelse med den indberetning, der er omhandlet i artikel 6.

Medlemsstaterne sammenholder det beregningsresultat, der er valgt som national referenceværdi, jf. artikel 3, med de gældende krav til energimæssig ydeevne for den relevante bygningskategori.

Medlemsstaterne anvender resultatet af denne sammenligning til at sikre, at der fastsættes mindstekrav til energimæssig ydeevne med sigte på at nå omkostningsoptimale niveauer, jf. artikel 4, stk. 1, i direktiv 2010/31/EU. Det henstilles kraftigt til medlemsstaterne at binde skattemæssige og økonomiske incitamenter til efterlevelse af resultatet af omkostningsoptimeringsberegningen for den samme referencebygning.

2. Har en medlemsstat defineret referencebygninger på en sådan måde, at resultatet af beregningen af det omkostningsoptimale niveau kan anvendes på flere bygningskategorier, kan de benytte dette resultat til at sikre, at der fastsættes mindstekrav til energimæssig ydeevne med sigte på at nå frem til omkostningsoptimale niveauer for alle relevante bygningskategorier.

Artikel 5

Revision af beregningerne af det omkostningsoptimale niveau

1. Medlemsstaterne tager deres beregninger af det omkostningsoptimale niveau op til revision i passende tid inden den revurdering af mindstekravene til energimæssig ydeevne, der skal foretages i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2010/31/EU. Under revisionen skal navnlig prisudviklingen for inputomkostningerne gennemgås og om nødvendigt ajourføres.

2. Resultaterne af revisionen sendes til Kommissionen i den rapport, der er omhandlet i artikel 6 i denne forordning.

Artikel 6

Indberetning

1. Medlemsstaterne indberetter alle beregningernes inddata og antagelser samt beregningsresultaterne til Kommissionen. Rapporten skal indeholde de anvendte omregningsfaktorer for primærenergi, resultaterne af beregningerne på makro- og privatøkonomisk niveau, følsomhedsanalysen, jf. artikel 3, stk. 5, og den forudsatte prisudvikling for energi og CO₂.

2. Hvis resultatet af den sammenligning, der er omhandlet i artikel 4, viser, at de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne giver væsentligt ringere energieffektivitet end mindstekrav til energimæssig ydeevne på omkostningsoptimalt niveau, skal rapporten begrunde forskellen. Kan det ikke eftervises, at forskellen er berettiget, skal rapporten være ledsaget af en plan, der beskriver, hvilke skridt der bør tages, for at afstanden kan

blive uvæsentlig ved næste revurdering. Med henblik herpå beregnes den væsentligt ringere energieffektivitet af gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne som forskellen mellem gennemsnittet af alle gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne og gennemsnittet af alle de omkostningsoptimale niveauer, der følger af det beregningsresultat, der benyttes som national reference for alle anvendte referencebygninger og bygningstyper.

3. Medlemsstaterne kan anvende det indberetningsskema, der er fastsat i bilag III til denne forordning.

Artikel 7

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes fra den 9. januar 2013 på bygninger, der anvendes af offentlige myndigheder, og fra den 9. juli 2013 på andre bygninger; dog træder artikel 6, stk. 1, i kraft den 30. juni 2012, jf. artikel 5, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2010/31/EU.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. januar 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Ramme for beregning af omkostningsoptimale niveauer**1. ETABLERING AF REFERENCEBYGNINGER**

1) Medlemsstaterne skal etablere referencebygninger for følgende bygningskategorier:

- 1) enfamiliehuse
- 2) lejlighedsejendomme og flerfamiliehuse
- 3) kontorbygninger.

2) Ud over for kontorbygninger skal medlemsstaterne etablere referencebygninger for andre bygningskategorier uden for boligsektoren, jf. direktiv 2010/31/EU, bilag I, stk. 5, litra d) til j), når der stilles specifikke krav om energimæssig ydeevne til dem.

3) Hvis en medlemsstat i den rapport, der er omhandlet i denne forordnings artikel 6, kan påvise, at en etableret referencebygning kan anvendes på mere end én bygningskategori, kan den nedsætte antallet af bygninger og dermed antallet af beregninger. Medlemsstaterne skal begrunde denne fremgangsmåde ved hjælp af en analyse, der viser, at en referencebygning, der anvendes for flere bygningskategorier, er repræsentativ for bygningsbestanden i alle de pågældende kategorier.

4) For hver bygningskategori skal der etableres mindst én referencebygning for nye bygninger og mindst to for eksisterende bygninger, der skal underkastes en større renovering. Referencebygningerne kan etableres på grundlag af underkategorier (f.eks. differentieret efter størrelse, alder, omkostningsstruktur, byggemateriale, anvendelsesmønster eller klimazone), hvor der tages hensyn til de særlige kendetegn ved bygningsbestanden i den pågældende medlemsstat. Referencebygningerne og deres kendetegn skal svare til strukturen i gældende eller påtænkte krav til energimæssig ydeevne.

5) Medlemsstaterne kan benytte indberetningsskemaet i bilag III til at orientere Kommissionen om, hvilke parametre der er taget hensyn til under etableringen af referencebygningerne. Det datasæt om den nationale bygningsbestand, der ligger til grund for etableringen af referencebygningerne, bør fremsendes til Kommissionen som led i den rapport, der er omhandlet i artikel 6. Navnlig skal valget af egenskaber som grundlag for etableringen af referencebygningerne begrundes.

6) For eksisterende bygninger (både boliger og andre) anvender medlemsstaterne mindst én foranstaltning/pakke/variant svarende til en standardrenovering, som er nødvendig for at holde bygningen eller bygningsenheden i god stand (uden yderligere energieffektivitetsforanstaltninger ud over lovkravene).

7) For nye bygninger (både boliger og andre) udgør de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne de grundlæggende krav, der skal være opfyldt.

8) Medlemsstaterne beregner også omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne for bygningsdele i eksisterende bygninger, eller afleder dem af de beregninger, der er udført på bygningsniveau. Omkostningsoptimale krav til bygningsdele i eksisterende bygninger bør så vidt muligt fastsættes under hensyntagen til den pågældende bygningsdels samspil med hele referencebygningen og andre bygningsdele.

9) Medlemsstaterne bestræber sig på at beregne og fastsætte omkostningsoptimale krav for de enkelte tekniske bygningsinstallationer til eksisterende bygninger eller aflede sådanne krav af de beregninger, der er foretaget på bygningsniveau, ikke blot til opvarmning, køling, varmt brugsvand, klimaanlæg og ventilation (eller en kombination af sådanne anlæg), men også til belysningsinstallationer i andre bygninger end boliger.

2. IDENTIFIKATION AF ENERGIEFFEKTIVITETSFORANSTALTNINGER, FORANSTALTNINGER BASERET PÅ VEDVARENDE ENERGI OG/ELLER PAKKER OG VARIANTER AF SÅDANNE FORANSTALTNINGER FOR HVER REFERENCEBYGNING

1) Der skal defineres energieffektivitetsforanstaltninger for både nye og eksisterende bygninger for alle de inputparametre, der indgår i beregningen, og som har direkte eller indirekte indflydelse på bygningens energimæssige ydeevne, herunder højeffektive alternative systemer som f.eks. decentrale energiforsyningssystemer og de andre alternativer, der er opregnet i artikel 6 i direktiv 2010/31/EU.

2) Foranstaltninger kan bundtes i pakker af foranstaltninger eller varianter. Foranstaltninger, som ikke egner sig en given økonomisk eller klimatisk kontekst på lokalt plan, bør medlemsstaterne anføre i deres rapport til Kommissionen, jf. artikel 6 i denne forordning.

- 3) Medlemsstaterne skal også udpege foranstaltninger/pakker/varianter, der anvender vedvarende energi for både nye og eksisterende bygninger. Forpligtelser, der er fastlagt som led i den nationale anvendelse af artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽¹⁾, betragtes som en af de foranstaltninger/pakker/varianter, der skal anvendes i den pågældende medlemsstat.
 - 4) Energieffektivitetsforanstaltninger/pakker/varianter til beregning af omkostningsoptimale krav skal omfatte foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne. Når det er relevant, skal de også omfatte foranstaltninger/pakker/varianter, der er nødvendige for at opfylde kravene i nationale støtteordninger. Medlemsstaterne medtager også foranstaltninger/pakker/varianter, der er nødvendige for at opfylde de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der stilles til nye og eventuelt også eksisterende næsten energineutrale bygninger, jf. artikel 9 i direktiv 2010/31/EU.
 - 5) Hvis en medlemsstat i den rapport, der er nævnt i artikel 6, forelægger tidligere omkostningsanalyser, der viser, at visse foranstaltninger/pakker/varianter er langt fra det omkostningsoptimale, kan disse udelades af beregningen. Men sådanne foranstaltninger/pakker/varianter bør tages op til fornyet overvejelse ved den næste revision af beregningerne.
 - 6) De valgte energieffektivitetsforanstaltninger, foranstaltninger baseret på vedvarende energi og pakker/varianter skal være forenelige med de grundlæggende krav til bygværker, der er anført i bilag I til forordning (EU) nr. 305/2011 og angivet af medlemsstaterne. De skal også være forenelige med de niveauer for luftkvalitet og indendørs komfort, der er anvist i CEN-standard 15251 om indendørs luftkvalitet eller tilsvarende nationale standarder. I tilfælde, hvor foranstaltningerne resulterer i andre komfortniveauer, skal dette fremgå klart af beregningerne.
3. BEREKNING AF DET BEHOV FOR PRIMÆRENERGI, SOM BLIVER RESULTATET AF AT ANVENDE DISSE FORANSTALTNINGER OG PAKKER AF FORANSTALTNINGER PÅ EN REFERENCEBYGNING
- 1) Den energimæssige ydeevne beregnes i overensstemmelse med de fælles generelle rammebestemmelser i bilag I til direktiv 2010/31/EU.
 - 2) Medlemsstaterne beregner den energimæssige ydeevne af foranstaltninger/pakker/varianter, idet de for det nationalt definerede etageareal beregner først energibehovet til opvarmning og køling. Derefter beregnes den leverede energi til rumopvarmning, køling, ventilation, varmt brugsvand og belysningsinstallationer.
 - 3) Den energi, der produceres på stedet, trækkes fra behovet for primærenergi og leveret energi.
 - 4) Medlemsstaterne beregner det resulterende primærenergiforbrug ved anvendelse af omregningsfaktorer for primærenergi fastsat på nationalt plan. De indberetter omregningsfaktorerne for primærenergi til Kommissionen i den rapport, der er omhandlet i artikel 6.
 - 5) Medlemsstaterne anvender enten:
 - a) de relevante, eksisterende CEN-standarder for beregning af den energimæssige ydeevne eller
 - b) en tilsvarende national beregningsmetode, som er i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU, artikel 2, stk. 4, og bilag I.
 - 6) Resultaterne for den energimæssige ydeevne udtrykkes med henblik på beregningen af det omkostningsoptimale niveau i kvadratmeter nytteareal i en referencebygning og refererer til behovet for primærenergi.

4. BEREKNING AF TOTALOMKOSTNINGERNE I NETTONUTIDSVÆRDI FOR HVER REFERENCEBYGNING

4.1. Omkostningskategorier

Medlemsstaterne udarbejder og beskriver følgende særskilte omkostningskategorier, der finder anvendelse:

- a) *Oprindelige investeringsomkostninger.*
- b) *Løbende omkostninger.* Heri indgår omkostninger til periodisk udskiftning af bygningsdele, og efter omstændighederne kan der også indgå indtjening fra produceret energi, som medlemsstaterne tager hensyn til i den privatøkonomiske beregning.
- c) *Energiomkostningerne* skal afspejle de samlede energiomkostninger, herunder energipris, kapacitetstakster og nettakster.
- d) *Bortskaffelsesomkostninger*, hvis det er relevant.

Til beregningen på makroøkonomisk niveau skal medlemsstaterne desuden definere omkostningskategorien:

- e) *Drivhusgasemissionsomkostninger.* Disse omkostninger skal afspejle den kvantificerede og diskonterede pengeværdi af driftsomkostningerne fra den CO₂-mængde, der beregningsperioden igennem fremkommer som drivhusgasemissioner, udtrykt i tons CO₂-ækvivalenter.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

4.2. Generelle principper for omkostningsberegning

- 1) Til at fremskrive udviklingen i energiomkostningerne kan medlemsstaterne benytte de prognoser for energiprisudviklingen, der er anført i bilag II til denne forordning for olie, gas, kul og elektricitet med udgangspunkt i de gennemsnitlige absolutte energipriser (i euro) for disse energikilder i det år, hvor beregningen udføres.

Medlemsstaterne udarbejder også nationale prisudviklingsprognoser for andre energibærere, der anvendes i væsentligt omfang i deres regionale/lokale sammenhæng, og hvis det er relevant, også for spidslasttakster. De indberetter til Kommissionen de fremskrevne prisudviklingslinjer og de forskellige energibæreres nuværende andele af energiforbruget i bygninger.

- 2) Omkostningsberegningen kan også omfatte virkningerne af den (forventede) fremtidige prisudvikling for andre omkostninger end energiomkostningerne, udskiftning af bygningsdele i beregningsperioden og i relevante tilfælde bortskaffelsesomkostninger. Når beregningerne revideres og ajourføres, skal der tages hensyn til prisudviklingen, herunder udviklinger som følge af teknologisk innovation og tilpasning.
- 3) Omkostningsdata for omkostningskategorierne a) til d) skal være markedsbaserede og gælde for samme sted og tid. Omkostningerne bør udtrykkes som faktiske omkostninger eksklusive inflation. Omkostningerne skal vurderes på nationalt plan.

- 4) Når totalomkostningerne ved en foranstaltning/pakke/variant skal bestemmes, kan følgende udelades:

- a) Omkostninger, som er ens for alle de vurderede foranstaltninger/pakker/varianter.
- b) Omkostninger ved bygningsdele, der ikke påvirker bygningens energimæssige ydeevne.

Alle andre omkostninger skal indgå i fuldt omfang ved beregningen af totalomkostningerne.

- 5) Restværdien bestemmes ved lineær afskrivning af de oprindelige investeringsomkostninger eller udskiftningsomkostningerne for en given bygningsdel frem til udgangen af beregningsperioden diskonteret til begyndelsen af beregningsperioden. Afskrivningsperioden bestemmes ved en bygnings eller bygningsdels økonomiske levetid. Det kan blive nødvendigt at korrigere restværdien af bygningsdele for omkostningerne ved at demontere dem fra bygningen ved udgangen af bygningens anslåede økonomiske levetid.
- 6) Bortskaffelsesomkostninger skal i givet fald diskonteres; de kan trækkes fra slutværdien. De må eventuelt tilbage-diskonteres fra den anslåede økonomiske levetid til udgangen af beregningsperioden og derefter diskonteres tilbage til beregningsperiodens begyndelse.
- 7) Ved udgangen af beregningsperioden medtages bortskaffelsesomkostningerne (hvis det er relevant) eller restværdien af komponenter og bygningsdele i bestemmelsen af de endelige udgifter gennem bygningens samlede anslåede økonomiske levetid.
- 8) Medlemsstaterne anvender en beregningsperiode på 30 år for boliger og offentlige bygninger og en beregningsperiode på 20 år for erhvervsbygninger uden for boligsektoren.
- 9) Medlemsstaterne opfordres til at benytte bilag A til EN 15459 om økonomiske data for bygningsdele, når de bestemmer den anslåede økonomiske levetid for bygningsdele. Hvis der er konstateret andre anslåede økonomiske levetider for bygningsdele, bør disse indberettes til Kommissionen i den rapport, der er omhandlet i artikel 6. Medlemsstaterne fastlægger den anslåede økonomiske levetid for en bygning på nationalt plan.

4.3. Beregning af totalomkostningerne i en privatøkonomisk beregning

- 1) Når totalomkostningerne ved en foranstaltning/pakke/variant skal bestemmes i en privatøkonomisk beregning, er det de priser kunden betaler, inklusive alle skatter, herunder moms og punktafgifter, der skal tages i betragtning. Ideelt set bør også de subsidier, der står til rådighed for de forskellige varianter/pakker/foranstaltninger indgå i beregningen, men medlemsstaterne kan vælge at udelade subsidier, hvis de udelader både subsidier og støtteordninger for teknologier og eventuelt eksisterende subsidier for energipriser.
- 2) Totalomkostningerne ved bygninger og bygningsdele beregnes ved at addere de forskellige typer af omkostninger og anvende diskonteringsrenten på dem ved hjælp af en diskonteringsfaktor for derved at udtrykke dem ved deres værdi i udgangsåret, plus diskonteret restværdi, således:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j) \times R_d(i)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

hvor:

τ er beregningsperioden

$C_g(\tau)$ er totalomkostningerne (tilbageført til udgangsåret » τ_0 «) for beregningsperioden

- C_I er de oprindelige investeringsomkostninger for foranstaltningen eller sættet af foranstaltninger »j«
- $C_{a,I}(j)$ er de årlige udgifter i år »i« for foranstaltningen eller sættet af foranstaltninger »j«
- $V_{f,\tau}(j)$ er restværdien af foranstaltningen eller sættet af foranstaltninger »j« ved udgangen af beregningsperioden (diskonteret til udgangsåret » τ_0 «)
- $R_d(i)$ er diskonteringsfaktoren for år »i« baseret på diskonteringsrenten » r «, der skal beregnes
- som:

$$R_d(p) = \left(\frac{1}{1 + r/100} \right)^p$$

hvor »p« er antallet af år fra startperioden og » r « er den reelle diskonteringsrente.

- 3) Medlemsstaterne fastsætter den diskonteringsrente, der skal anvendes i den privatøkonomiske beregning, efter at have udført en følsomhedsanalyse med mindst to forskellige rentesatser, som de selv vælger.

4.4. Beregning af totalomkostningerne i en makroøkonomisk beregning

- 1) Når totalomkostningerne ved en foranstaltning/pakke/variant skal bestemmes i en makroøkonomisk beregning, er det de priser kunden betaler, eksklusive alle skatter, moms, punktafgifter og subsidier, der skal tages i betragtning.
- 2) Når totalomkostningerne ved en foranstaltning/pakke/variant bestemmes på makroøkonomisk niveau, skal der ud over de omkostningskategorier, der er anført under afsnit 4.1, medtages en ny omkostningskategori, omkostninger ved drivhusgasemissioner, hvorved den justerede metode til beregning af totalomkostninger kommer til at se således ud:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j)R_d(i) + C_{c,i}(j)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

hvor:

$C_{c,i}(j)$ er CO₂-omkostningerne i år »i« for foranstaltningen eller sættet af foranstaltninger »j«

- 3) Medlemsstaterne beregner de samlede CO₂-omkostninger ved foranstaltninger/pakker/varianter gennem hele beregningsperioden ved at tage summen af de årlige drivhusgasudledninger ganget med de forventede priser pr. ton CO₂-ækvivalent af de hvert år udstedte drivhusgasemissionskvoter med en nedre grænse i begyndelsen på 20 EUR pr. ton CO₂-ækvivalent frem til 2025, 35 EUR frem til 2030 og 50 EUR efter 2030 i overensstemmelse med Kommissionens prognoser for CO₂-priser i emissionshandelssystemet (målt i faktiske og faste priser i euro med 2008 som referenceår, hvad der skal tilpasses til de valgte beregningsdatoer og -metoder). Der skal tages hensyn til ajourførte scenarier, hver gang beregningerne af det omkostningsoptimale niveau revideres.
- 4) Medlemsstaterne fastsætter den diskonteringsrente, der skal bruges i den makroøkonomiske beregning, efter at have udført en følsomhedsanalyse med mindst to forskellige satser, hvoraf den ene skal være 3 % renset for inflation.

5. FØLSOMHEDSANALYSE AF INDDATA FOR OMKOSTNINGER, HERUNDER ENERGIPRISER

Formålet med en følsomhedsanalyse er at finde de vigtigste parametre i en beregning af det omkostningsoptimale niveau. Medlemsstaterne udfører en følsomhedsanalyse for diskonteringsrenten med mindst to forskellige diskonteringsrentesatser i den makroøkonomiske beregning, begge renset for inflation, og to satser i den privatøkonomiske beregning. En af de diskonteringsrentesatser, der bruges i følsomhedsanalysen af den makroøkonomiske beregning, skal være 3 % renset for inflation. Medlemsstaterne skal udføre en følsomhedsanalyse af scenarierne for energiprisudviklingen for alle de energibærere, der bruges i væsentligt omfang i bygninger under de givne nationale forhold. Det anbefales, at der også laves en følsomhedsanalyse for andre vigtige inddata.

6. UDLEDNING AF ET OMKOSTNINGSOPTIMALT NIVEAU FOR KRAV TIL HVER REFERENCEBYGNINGS ENERGI-MÆSSIGE YDEEVNE

- 1) For hver referencebygning skal medlemsstaterne sammenligne de beregnede totalomkostninger ved forskellige energieffektivitetsforanstaltninger og foranstaltninger med vedvarende energi samt pakker/varianter af disse foranstaltninger.
- 2) Når beregningerne af det omkostningsoptimale niveau resulterer i ens totalomkostninger for forskellige niveauer af energimæssig ydeevne, opfordres medlemsstaterne til at benytte de krav, der resulterer i det laveste forbrug af primærenergi, som grundlag for sammenligningen med de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne.

- 3) Når det er afgjort, om den makroøkonomiske eller den privatøkonomiske beregning skal bruges som national reference, skal der beregnes gennemsnit af de beregnede omkostningsoptimale niveauer af energimæssig ydeevne for alle benyttede referencebygninger under ét for at sammenligne dem med gennemsnittene af de eksisterende krav til energimæssig ydeevne for de samme bygninger. Det skal gøre det muligt at beregne afstanden mellem de eksisterende krav til energimæssig ydeevne og de beregnede omkostningsoptimale niveauer.
-

BILAG II

Oplysninger om den anslåede udvikling i energipriserne på langt sigt

Medlemsstaterne kan i deres beregninger benytte de forventede udviklingslinjer for brændstof- og elpriserne, som Europa-Kommissionen tilvejebringer og ajourfører hvert andet år. Disse ajourføringer foreligger på følgende websted: http://ec.europa.eu/energy/observatory/trends_2030/index_en.htm

Disse udviklingslinjer kan forlænges på den anden side af 2030, indtil der foreligger prognoser på længere sigt.

Oplysninger om den anslåede udvikling i CO₂-priserne på langt sigt

I de makroøkonomiske beregninger skal medlemsstaterne benytte prognoserne for CO₂-priser i emissionshandelssystemet som en nedre grænseværdi, jf. Kommissionens referencescenario frem til 2050, som forudsætter gennemførelse af den nuværende lovgivning, men ikke dekarbonisering (første linje i nedenstående tabel). Prognoserne forudsætter i øjeblikket en pris pr. ton på 20 EUR frem til 2025, 35 EUR frem til 2030 og 50 EUR efter 2030, målt som faste 2008-priser i euro og renset for inflation og tilpasset til de valgte beregningsdatoer og metoder (se nedenstående tabel). Hver gang beregningerne af det omkostningsoptimale niveau revideres, skal der tages hensyn til de ajourførte CO₂-prisprognoser, Kommissionen har tilvejebragt.

CO ₂ -prisens udvikling*	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Reference (fragmenteret indsats, referencepriser på fossile brændstoffer)	16,5	20	36	50	52	51	50
Effektiv teknologi (helhedsindsats, lave priser på fossile brændstoffer)	25	38	60	64	78	115	190
Effektiv teknologi (fragmenteret indsats, referencepriser på fossile brændstoffer)	25	34	51	53	64	92	147

Kilde: Bilag 7.10 i <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2011:0288:FIN:EN:PDF>.

BILAG III

Indberetningsskema, som medlemsstaterne kan benytte i deres rapport til Kommissionen, jf. artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/31/EU og artikel 6 i denne forordning

1. REFERENCEBYGNINGERNE

- 1.1. Benyt tabel 1 (for eksisterende bygninger) og tabel 2 (for ny bygninger) til at indberette om referencebygningerne for alle bygningskategorierne og om, på hvilken måde de er repræsentative for bygningsbestanden. Supplerende oplysninger kan anbringes i et bilag.
- 1.2. Oplys, hvordan etagearealet er defineret i Danmark, og hvordan det beregnes.
- 1.3. Anfør de udvælgelseskriterier, der anvendes til at definere hver enkelt referencebygning (både nye og eksisterende): f.eks. statistisk analyse baseret på anvendelse, alder, bygningsgeometri, klimazoner, omkostningsstrukturer, byggematerialer osv., og anfør også indendørs og udendørs klimaforhold og geografisk lokalisering.
- 1.4. Oplys, om referencebygningen er et bygningseksempel, en virtuel bygning eller andet.
- 1.5. Oplys, hvilket datasæt der ligger til grund for den nationale bygningsbestand.

Tabel 1

Referencebygning for eksisterende bygninger (større renovering)

Eksisterende bygninger	Bygningsgeometri ⁽¹⁾	Vinduesarealers andel af klimaskærmen og andelen af vinduer uden solindfald	Etageareal i m ² som anvendt i bygningsreglement	Beskrivelse af bygningen ⁽²⁾	Beskrivelse af gennemsnitlig bygnings-teknologi ⁽³⁾	Gennemsnitlig energimæssig ydeevne kWh/m ² , a (før investeringer)	Krav på komponentniveau (typisk værdi)
1) Enfamiliehuse med underkategorier							
Underkategori 1							
Underkategori 2 osv.							
2) Lejlighedsejendomme og flerfamiliehuse med underkategorier							
3) Kontorbygninger med underkategorier							
4) Andre bygninger uden for boligsektoren							

⁽¹⁾ Areal/volumen-forhold, orientering, areal af facade mod N/V/S/Ø.

⁽²⁾ Byggematerialer, typisk lufttæthed (kvalitativt), anvendelsesmønster (hvis relevant), alder (hvis relevant).

⁽³⁾ Tekniske bygningsinstallationer, bygningsdeles U-værdier, vinduer — areal, U-værdi, g-værdi, skyggeforhold, passive systemer osv.

Tabel 2

Referencebygning for nye bygninger

Nye bygninger	Bygningsgeometri ⁽¹⁾	Vinduesarealers andel af klimaskærmen og andelen af vinduer uden solindfald	Etageareal i m ² som anvendt i bygningsreglement	Typisk energimæssig ydeevne kWh/m ² , a	Krav på komponentniveau
1) Enfamiliehuse med underkategorier					
Underkategori 1					
Underkategori 2 osv.					
2) Lejlighedsejendomme og flerfamiliehuse med underkategorier					
3) Kontorbygninger med underkategorier					
4) Andre bygninger uden for boligsektoren					

⁽¹⁾ Areal/volumen-forhold, areal af facade mod N/V/S/Ø. Bemærk: Bygningens orientering kan i sig selv være en energieffektivitetsforanstaltning ved nybyggeri.

Tabel 3

Eksempel på en tabel til basisindberetning om data med betydning for den energimæssige ydeevne

		Mængde	Enhed	Beskrivelse
Beregning	Metode og værktøj			Kort beskrivelse af den anvendte beregningsmetode (f.eks. ved henvisning til EN ISO 13790) og kommentar til det anvendte beregningsværktøj.
	Omregningsfaktorer for primærenergi			Værdierne af de faktorer for omregning fra leveret energi til primærenergi (pr. energibærer), der anvendes til beregningen.
Klimaforhold	Beliggenhed			Bynavn med angivelse af bredde- og længdegrad.
	Varmegraddage		HDD	Vurderes i overensstemmelse med EN ISO 15927-6 med angivelse af beregningsperioden.
	Kølegraddage		CDD	
	Kilde til klimadata			Angiv referencer på de klimadata, der er anvendt i beregningen.
	Beskrivelse af stedets karakter			F.eks. land, forstad, by. Er der taget hensyn til, om der er andre bygninger i omgivelserne?
Bygningsgeometri	Længde × bredde × højde		m × m × m	Sat i forhold til det opvarmede/klimatiserede luftvolumen (EN 13790), idet »længde« anses for at være den vandrette udstrækning af den sydvendte facade.

		Mængde	Enhed	Beskrivelse
	Antal etager		—	
	Areal/volumen-forhold		m ² /m ³	
	Forholdet mellem vinduesarealet og arealet af hele klimaskærmen	Syd	%	
		Øst	%	
		Nord	%	
		Vest	%	
	Orientering		°	Sydfacadens azimutvinkel (dvs. dens afvigelse fra en orientering direkte mod syd).
Interne varmetilskud	Bygningens anvendelse			Jf. bygningskategorierne i bilag 1 til direktiv 2010/31/EU.
	Gennemsnitligt varmetilskud fra personer		W/m ²	
	Belysningsinstallationens specifikke elektriske effekt		W/m ²	Den samlede elektriske effekt for hele belysningsinstallationen i de klimatiserede lokaler (alle lamper plus belysningsinstallationens styringsudstyr).
	Elektriske apparaters specifikke elektriske effekt		W/m ²	
Bygningsdele	Gennemsnitlig U-værdi for vægge		W/m ² K	Vægtet U-værdi for alle vægge: $U_{\text{væg}} = (U_{\text{væg}_1} \cdot A_{\text{væg}_1} + U_{\text{væg}_2} \cdot A_{\text{væg}_2} + \dots + U_{\text{væg}_n} \cdot A_{\text{væg}_n}) / (A_{\text{væg}_1} + A_{\text{væg}_2} + \dots + A_{\text{væg}_n})$; her er: $U_{\text{væg}_i}$ = U-værdi af vægtype i; $A_{\text{væg}_i}$ = samlet areal af vægtype i.
	Gennemsnitlig U-værdi for tage		W/m ² K	På samme måde som for vægge.
	Gennemsnitlig U-værdi for kældre		W/m ² K	På samme måde som for vægge.
	Gennemsnitlig U-værdi for vinduer		W/m ² K	På samme måde som for vægge. Der bør tages hensyn til kuldebroer, som skyldes ramme og sprosser (jf. EN ISO 10077-1).
	Kuldebroer	Samlet længde	m	
		Gennemsnitlig lineær varmetransmissionskoefficient	W/mK	
	Varmekapacitet pr. arealenhed	Ydervægge	J/m ² K	Skal vurderes i overensstemmelse med EN ISO 13786.
		Indervægge	J/m ² K	
		Etagedæk	J/m ² K	
	Type solafskærmningssystemer			Persienner, rulleskodder, gardiner mv.
	Gennemsnitlig g-værdi for	Ruder	—	Rudernes samlede solenergitransmittans (for stråling vinkelret på ruden), her: vægtet værdi i forhold til arealet af forskellige vinduer (vurderes efter EN 410).
		Ruder + afskærmning	—	Den samlede solenergitransmittans for ruderne og en udvendig solafskærmning skal vurderes efter EN 13363-1/-2.
	Luftutæthed (luftskifter i timen)		1/h	F.eks. beregnet for en trykforskel mellem inde og ude på 50 Pa.

			Mængde	Enhed	Beskrivelse
Bygnings-installationer	Ventilationssystem	Luftskifter i timen		1/h	
		Varmegenvindin- gens virkningsgrad		%	
	Opvarmningsanlæg- gets virkningsgrader	Produktion		%	Vurderes efter EN 15316-1, EN 15316-2-1, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15232, EN 14825 og EN 14511.
		Fordeling		%	
		Afgivelse		%	
		Styring		%	
	Køleanlæggets virkningsgrader	Produktion		%	Vurderes efter EN 14825, EN 15243, EN 14511 og EN 15232.
		Fordeling		%	
		Afgivelse		%	
		Styring		%	
	Virkningsgrader af anlægget for varmt brugsvand	Produktion		%	Vurderes efter EN 15316-3-2 og EN 15316-3-3.
		Fordeling		%	
Indstillingsvær- dier og tidsplaner for bygningen	Temperaturindstil- ling	Vinter		°C	Indetemperatur når bygningen er i brug.
		Sommer		°C	
	Fugtighedsindstilling	Vinter		%	Indendørs relativ luftfugtighed, hvis relevant: »Luft- fugtigheden har kun ringe indvirkning på den ople- vede temperatur og luftkvalitet i lokaler, hvor der foregår stillesiddende aktiviteter.« (EN 15251)
		Sommer		%	
	Driftsplaner og styring	Tilstedeværelse			Giv kommentarer til eller henvisninger om (EN eller nationale standarder osv.) de driftsplaner, der er anvendt som beregningsgrundlag.
		Belysning			
		Apparater			
		Ventilation			
		Opvarmningsanlæg			
		Køleanlæg			
Bygningens behov for og forbrug af energi	Bidrag af (termisk) energi fra de vigtigste passivstrategier	1) ...		kWh/a	F.eks. varme fra solindfald, naturlig ventilation, udnyttelse af dagslys mv.
		2) ...		kWh/a	
		3) ...		kWh/a	
	Energibehov til opvarmning			kWh/a	Varmemængde, der skal leveres til eller trækkes ud af et klimatiseret lokale for at opretholde den tilsigtede temperatur i et givet tidsrum.
	Energibehov til køling			kWh/a	
	Energibehov til varmt brugsvand			kWh/a	Varmemængde, der skal overføres til den nødvendige mængde brugsvand for at varme det op fra den kolde temperatur i forsyningsnettet til den indstillede leve- ringstemperatur på leveringsstedet.
	Energibehov til andre formål (befugtning, affugtning)			kWh/a	Latent varme i den vanddamp, der skal leveres til eller trækkes ud af et klimatiseret lokale ved en teknisk bygningsinstallation, der skal opretholde en specificeret mindste eller største luftfugtighed i lokalet (hvis relevant).

		Mængde	Enhed	Beskrivelse
	Energiforbrug til ventilation		kWh/a	Tilførsel af elektrisk energi til ventilationssystemet med henblik på lufttransport og varmegenvinding (ikke inklusive energitilførsel til forvarmning af luften) og energitilførsel til befugtningsystemer for at opfylde behovet for befugtning.
	Energiforbrug til indendørsbelysning		kWh/a	Tilførsel af elektrisk energi til belysningsinstallationen og til andre apparater og systemer.
	Energiforbrug til andre formål (apparater, udendørsbelysning, hjælpesystemer mv.)		kWh/a	
Bygningens egen energiproduktion	Varmeenergi fra vedvarende energikilder (f.eks. solfångere)		kWh/a	Energi fra vedvarende energikilder (der ikke udtømmes ved udnyttelsen, f.eks. solenergi, vindenergi, vandkraft, fornybar biomasse) eller fra samproduktion af el og varme.
	Elektrisk energi, der produceres og anvendes i bygningen		kWh/a	
	Elektrisk energi, der produceres i bygningen og eksporteres til markedet		kWh/a	
Energiforbrug	Leveret energi	Elektricitet	kWh/a	Energi, oplyst for hver energibærer, der leveres til de tekniske bygningsinstallationer hen over installations-systemgrænsen for at opfylde de anvendelsesformål, som der tages hensyn til i beregningen (opvarmning, køling, ventilation, varmt brugsvand, belysning, apparater osv.).
		Fossile brændstoffer	kWh/a	
		Andet (biomasse fjernvarme/ fjernkøling mv.)	kWh/a	
	primærenergi		kWh/a	Energi, som ikke har gennemgået nogen omdannelses- eller transformationsproces.

2. UDVÆLGELSE AF VARIANTER/FORANSTALTNINGER/PAKKER

- 2.1. Oplys i tabelform kendetegnene ved udvalgte varianter/foranstaltninger/pakker, der er anvendt til beregning af det omkostningsoptimale niveau. Begynd med de mest almindelige teknikker og løsninger, og gå så videre til mere innovative. Hvis tidligere beregninger tyder på, at foranstaltningerne er langt fra at være omkostningsoptimale, kan dette meddeles særskilt til Kommissionen uden udfyldning af en tabel. Nedenstående opstilling kan anvendes, men bemærk, at de nævnte eksempler er rent illustrative.

Tabel 4

Illustrativ tabel til opregning af udvalgte varianter/foranstaltninger

Hver beregning bør angå samme komfortniveau. Formelt bør hver variant/pakke/foranstaltning resultere i en acceptabel komfort. Hvis der regnes med forskellige komfortniveauer, forsvinder sammenligningsgrundlaget.

Foranstaltning	Referencetilfælde	Variant 1	Variant 2	osv.
Tagisolering				
Vægisolering				
Vinduer	5,7 W/m ² K (beskrivelse)	2,7 W/m ² K (beskrivelse)	1,9 W/m ² K (beskrivelse)	
Vinduesarealets andel af hele klimaskærmen				

Foranstaltning	Referencetilfælde	Variant 1	Variant 2	osv.
Bygningsrelaterede foranstaltninger (termisk masse mv.)				
Opvarmningsanlæg				
Varmt brugsvand				
Ventilationsanlæg (inkl. natventilation)				
Rumkøleanlæg				
Foranstaltninger baseret på vedvarende energikilder				
Ændring af energibærer				
osv.				

Opregningen af foranstaltninger er rent illustrativ.

For klimaskærmen: i W/m²K

For systemer: virkningsgrad

Der kan vælges flere forbedringsniveauer (f.eks.: forskellige varmetransmissionstal for vinduer).

3. BEREGNING AF EFTERSPØRGSLEN EFTER PRIMÆRENERGI VED FORANSTALTNINGERNE

3.1. Vurdering af den energimæssige ydeevne

3.1.1. Oplys, hvilken beregningsmåde for vurdering af den energimæssige ydeevne der er anvendt på referencebygningen og de vedtagne foranstaltninger/varianten.

3.1.2. Henvis til relevante love, reglementer, standarder og normer.

3.1.3. Udfyld med beregningsperiode (20 eller 30 år), beregningsinterval (årlig, månedlig eller daglig) og de anvendte klimadata pr. referencebygning.

3.2. Beregning af energiefterspørgslen

3.2.1. Oplys resultaterne af beregningen af den energimæssige ydeevne for hver foranstaltning/pakke/variant for hver referencebygning, idet der mindst differentieres efter energibehov til opvarmning og køling, energianvendelse, leveret energi og efterspørgsel efter primærenergi.

Indsæt også energibesparelserne.

Tabel 5

Uddatatabel for beregning af energibehov

Udfyld en tabel for hver referencebygning og bygningskategori for hver af de indførte foranstaltninger.

[illegible]

Referencebygning

Foranstaltning/pakke/variant af foranstaltninger (som beskrevet i tabel 4)	Energibehov		Energianvendelse					Leveret energi, specificeret på kilder	Efterspørgsel efter primærenergi i kWh/m ² , a	Nedsættelse af primærenergi-forbruget sammenlignet med referencebygningen
	Til opvarmning	Til køling	Opvarmning	Køling	Ventilation	Varmt brugsvand	Belysning			

Udfyld en tabel for hver referencebygning.

Indberetningen kan begrænses til de vigtigste foranstaltninger/pakker, men det bør oplyses, hvor mange beregninger der er udført i alt. Hvis tidligere beregninger tyder på, at foranstaltningerne er langt fra at være omkostningsoptimale, kan dette meddeles særskilt til Kommissionen uden udfyldning af en tabel.

3.2.2. Fremsend en oversigt over de omregningsfaktorer for primærenergi, der anvendes i landet, i en særskilt tabel.

3.2.3. Oplys leveret energi pr. energibærer i en supplerende tabel.

4. BEREKNING AF TOTALOMKOSTNINGER

4.1. Beregn totalomkostningerne for hver variant/pakke/foranstaltning ved anvendelse af nedenstående tabeller for scenarier med lave, middelhøje og høje energipriser. Omkostningsberegningen for referencebygningen sættes til 100 %.

4.2. Oplys kilden til den forudsatte energiprisudvikling.

4.3. Oplys, hvilken diskonteringsrente der er anvendt til den privatøkonomiske og til den makroøkonomiske beregning, og hvad resultatet er blevet af den underliggende følsomhedsanalyse af mindst to forskellige diskonteringsrentesatser i hvert tilfælde.

Tabel 6

Uddata og beregninger af totalomkostninger

Udfyld tabellen for hver referencebygning, én gang med den makroøkonomiske og en med den privatøkonomiske beregning. Indsæt omkostningsdata i national valuta.

Variant/pakke/foranstaltning som angivet i tabel 5	Oprindelige investeringsomkostninger (udgangssår)	Årlige løbende omkostninger			Beregningsperiode ⁽¹⁾ 20, 30 år	Omkostninger ved drivhusgasemissioner (kun for den makroøkonomiske beregning)	Restværdi	Diskonteringsrente (forskellige satser for den makroøkonomiske og den privatøkonomiske beregning)	Anslået økonomisk levetid	Bortskaffelsesomkostninger (hvis relevant)	Beregnete totalomkostninger
		Årlige vedligeholdelsesomkostninger	Driftsomkostninger								

⁽¹⁾ For boliger og offentlige bygninger benyttes en beregningsperiode på 30 år, for erhvervsbygninger uden for boligsektoren mindst 20 år.

⁽²⁾ Virkningen af den (forventede) fremtidige prisudvikling skal tages i betragtning, hvis der foretages udskiftning af komponenter i beregningsperioden.

4.4. Oplys, hvilke inputparametre der er anvendt ved beregningen af totalomkostningerne (f.eks. arbejdskraftomkostninger, teknologiomkostninger mv.).

4.5. Udfør beregninger med henblik på følsomhedsanalyse for de vigtigste omkostninger og for energiomkostningerne og den diskonteringsrente, der er anvendt i hhv. den makroøkonomiske og den privatøkonomiske beregning. For hver omkostningsvariation benyttes der en særskilt tabel som vist i tabellen ovenfor.

4.6. Oplys de forudsatte omkostninger ved drivhusgasudledninger for de makroøkonomiske beregninger.

5. OMKOSTNINGSOPTIMALT NIVEAU FOR REFERENCEBYGNINGER
- 5.1. Oplys det økonomisk optimale niveau for energimæssig ydeevne målt i primærenergi (kWh/m² pr. år eller, hvis der anvendes en beregningsmetode på systemniveau, i den relevante enhed, f.eks. U-værdi) for hvert tilfælde i forbindelse med referencebygningerne; oplys, om der er tale om omkostningsoptimale niveauer beregnet på makro-økonomisk eller privatøkonomisk niveau.
6. SAMMENLIGNING
- 6.1. Hvis der er væsentlig forskel, oplyses det, hvad der begrundet forskellen, og hvis forskellen ikke (fuldt ud) kan forsvares, fremlægges der en plan for de skridt, der kan tages for at mindske forskellen.

Tabel 7

Sammenligningstabel for både nye og eksisterende bygninger

Referencebygning	Omkostningsoptimalt interval/niveau (fra-til) kWh/m ² , a (i den relevante enhed, hvis der er beregnet på komponentniveau)	Nuværende krav anvendt på referencebygningerne kWh/m ² , a	Forskel

Begrundelse for forskellen:

Plan for reduktion af forskel, der ikke kan forsvares:

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 245/2012

af 20. marts 2012

om ændring af forordning (EF) nr. 1187/2009 for så vidt angår eksport af mælk og mejeriprodukter til Den Dominikanske Republik

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 170 og 171, stk. 1, sammenholdt med artikel 4,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 27 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1187/2009 af 27. november 2009 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mælkeprodukter ⁽²⁾ fastslår i forbindelse med eksportkvoten for mælkepulver til Den Dominikanske Republik, at der fortrinsvis skal udstedes licenser til produkter, der henhører under særlige koder i restitutionsnomenklaturen. Denne restriktion blev indført med henblik på at forhindre et overdrevent antal licensansøgninger, som kunne resultere i en splittelse af markedet og en risiko for tab af markedsandele for Unionens eksportører.

(2) De mængder, der blev indgivet ansøgninger for i kontingentåret 2011/2012, var for første gang lavere end det kontingent, der var til rådighed. De resterende mængder bør tildeles de ansøgere, der er interesserede i at modtage en større mængde, end den der er ansøgt om, hvis sikkerhedsstillelsen øges tilsvarende.

(3) Med henblik på en maksimal udnyttelse af kontingentet i løbet af de næste par år bør rammerne for licensansøgningerne udvides til at gælde for alle de produkter, der hører under toldkontingentet som fastsat i den økonomiske partnerskabsaftale mellem Cariforumlandene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side ⁽³⁾, hvis undertegnelse og midlertidige anvendelse er blevet godkendt ved Rådets afgørelse 2008/805/EF ⁽⁴⁾. Derudover bør undtagelsesbestemmelserne i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1187/2009 i forbindelse med gyldighedsperioden for eksportlicenserne ikke kun begrænses til produkter, der henhører under samme produktkategori som anført i bilag 1 til nævnte forordning, men derimod udvides til at gælde for alle de produkter, der hører under kontingentet.

(4) Eftersom eksportrestitutionerne siden 2008 er fastsat til 0, bør koderne fra det kombinerede nomenklatur angives på eksportlicensansøgningerne og licenserne i stedet for produktkoderne fra restitutionsnomenklaturen. De relevante artikler bør tilpasses herefter.

(5) I overensstemmelse med gode forvaltningsprincipper skal Kommissionen underrettes om de mængder, der er blevet udstedt licenser for, inden den 31. august. Derimod er det ikke længere nødvendigt at underrette om de mængder, der tildeles.

(6) Artikel 28, stk. 3, litra a, i forordning (EF) nr. 1187/2009 fastslår, at eksportlicensansøgninger kun kan godkendes, hvis der stilles sikkerhed i overensstemmelse med artikel 9 i nævnte forordning. Undtagelsesbestemmelserne for artikel 9 i forordningen som fastsat i artikel 33, stk. 1, i samme forordning er derfor ikke i overensstemmelse hermed.

(7) Forordning (EF) nr. 1187/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1187/2009 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 27, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Licensansøgninger kan indgives for alle produkter, der henhører under KN-kode 0402 10, 0402 21 og 0402 29.«

2) Artikel 28, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Der kan kun indgives én ansøgning om eksportlicens pr. kode i den kombinerede nomenklatur, og alle ansøgninger skal indgives samtidigt til en enkelt medlemsstats myndigheder.«

3) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sender senest den femte arbejdsdag efter udløbet af fristen for indgivelse af ansøgninger Kommissionen en meddelelse med angivelse for hver af de to dele af kontingentet og for hver produktkode i den kombinerede nomenklatur af de mængder, der er ansøgt om licenser for, eller eventuelt at der ikke er indgivet nogen ansøgninger.«

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 318 af 4.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 289 af 30.10.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 289 af 30.10.2008, s. 1.

b) Stk. 2, tredje og fjerde afsnit, erstattes af følgende:

»Hvis anvendelsen af tildelingskoefficienten indebærer, at der pr. ansøger fastsættes en mængde på under 20 tons, kan ansøgeren trække sin licensansøgning tilbage. I så fald underretter vedkommende myndighederne herom senest tre arbejdsdage efter offentliggørelsen af Kommissionens afgørelse. Sikkerhedsstillelsen frigives straks. Senest otte arbejdsdage efter offentliggørelsen af Kommissionens afgørelse underretter den ansvarlige myndighed Kommissionen om de mængder, som ansøgerne har trukket deres ansøgninger tilbage for, og som sikkerhedsstillelsen er frigivet for, opdelt efter produktkode i den kombinerede nomenklatur.

Hvis ansøgninger om licenser indgives for mængder, der er lavere end de i artikel 28, stk. 1, omhandlede kontingenter, kan Kommissionen tildele de resterende mængder i forhold til de mængder, der er ansøgt om ved anvendelse af en tildelingskoefficient. Den mængde, der bliver resultatet af at anvende koefficienten, rundes ned til det nærmeste hele kg. De erhvervsdrivende skal inden for en uge efter offentliggørelsen af tildelingskoefficienten give medlemsstaternes myndigheder meddelelse om, hvilken supplerende mængde de accepterer. Den stillede sikkerhed forhøjes tilsvarende.«

4) I artikel 32 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Senest ved udgangen af februar giver medlemsstaterne for begge dele af det kontingent, der er nævnt i artikel

28, stk. 1, Kommissionen meddelelse om de mængder, der er udstedt licenser for, opdelt efter produktkode i den kombinerede nomenklatur.«

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»Ved anvendelse af artikel 6, stk. 2, gælder eksportlicenserne for hvert af de produkter, der henhører under de koder, der er nævnt i artikel 27, stk. 2, første afsnit.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Hvert år senest den 31. august meddeler medlemsstaterne Kommissionen for begge dele af det kontingent, der er nævnt i artikel 28, stk. 1, opdelt efter produktkode i den kombinerede nomenklatur, følgende mængder for den foregående tolv måneders periode, jf. artikel 28, stk. 1:

— den mængde, der ikke blev udstedt licenser til, eller som blev annulleret

— den mængde, der er eksporteret.«

5) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

»1. Bestemmelserne i kapitel II anvendes undtagen artikel 7 og 10.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2012/2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 246/2012**af 20. marts 2012****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	139,1
	JO	64,0
	MA	49,0
	TN	98,4
	TR	98,3
	ZZ	89,8
0707 00 05	JO	183,3
	TR	157,2
	ZZ	170,3
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	60,5
	TR	129,2
	ZZ	138,3
0805 10 20	EG	51,8
	IL	76,4
	MA	51,2
	TN	57,9
	TR	68,9
	ZZ	61,2
0805 50 10	EG	43,8
	TR	53,3
	ZZ	48,6
0808 10 80	AR	89,5
	BR	82,5
	CA	125,0
	CL	101,6
	CN	103,4
	MK	31,8
	US	164,1
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	99,2
0808 30 90	AR	94,3
	CL	124,6
	CN	63,0
	ZA	91,6
	ZZ	93,4

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 247/2012

af 20. marts 2012

om udstedelse af importlicenser for ansøgninger indgivet i de første syv dage af marts 2012 under det toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet, der forvaltes ved forordning (EF) nr. 620/2009

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 620/2009 af 13. juli 2009 om forvaltning af et toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet ⁽³⁾ fastsætter nærmere regler for indgivelse af ansøgninger om og udstedelse af importlicenser.
- (2) Ifølge artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1301/2006 bør der i tilfælde, hvor de mængder, licensansøgningerne

gælder, er større end de mængder, der står til rådighed i den pågældende kontingentperiode, fastsættes en fordelingskoefficient, som skal benyttes på de mængder, de enkelte licensansøgninger gælder. De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 620/2009 mellem 1. og 7. marts 2012, er større end de mængder, der står til rådighed. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, idet der fastsættes en fordelingskoefficient —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De importlicensansøgninger for kontingentet med løbenummer 09.4449, der er indgivet mellem 1. og 7. marts 2012 i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 620/2009, multipliceres med en fordelingskoefficient på 0,385109 %.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2012.

På Kommissionens vegne
For formanden

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 182 af 15.7.2009, s. 25.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 248/2012**af 20. marts 2012****om ophævelse af suspensionen af indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 891/2009 af 25. september 2009 om åbning og forvaltning af visse fællesskabstoldkontingenter for sukker ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indsendelse af ansøgninger om importlicenser for ordrenummer 09.4318 blev suspenderet fra den 19. januar 2012 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 41/2012 af 18. januar 2012 om suspension af

indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter ⁽³⁾ i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 891/2009.

- (2) Efter meddelelserne om ikke-udnyttede og/eller delvist udnyttede licenser findes der på ny disponible mængder for dette ordrenummer. Suspensionen af indsendelse af ansøgninger bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den suspension, som er fastsat ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 41/2012 om indsendelse af ansøgninger om importlicenser for ordrenummer 09.4318 fra den 19. januar 2012, ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 254 af 26.9.2009, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 16 af 19.1.2012, s. 40.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA